

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

This material contains information affecting the National Defense of the United States within the meaning of the Espionage Laws, Title 18, U.S.C. Secs. 793 and 794, the transmission or revelation of which in any manner to an unauthorized person is prohibited by law.

C-O-N-F-I-D-E-N-T-I-A-L

PROCESSING COPY

25X1

COUNTRY	Rumania	REPORT	
SUBJECT	Documents of the Voluntary Association to Support the Defense of the Fatherland (AVSAP)	DATE DISTR.	21 March 1958
		NO. PAGES	1
		REFERENCES	RD
DATE OF INFO.			25X1
PLACE & DATE ACQ.			25X1

SOURCE EVALUATIONS ARE DEFINITIVE. APPRAISAL OF CONTENT IS TENTATIVE.

1. [redacted] documents, pertaining to the Voluntary Association to Support the Defense of the Fatherland (AVSAP) [redacted]

25X1

- ✓ a. Instructions for the Organization of Preparations for Local Anti-aircraft Defense in the AVSAP - Dated 1956.
- b. Tactical Applications with a Squad of Riflemen - Dated 1956.
- ✓ c. Statistical Report - Dated 17 January 1958.
- ✓ d. Atomic Weapon and Means of Defense Against It - Dated 1957.
- e. Membership Application.

75 APR 1958

2. When detached from the covering memorandum the documents are unclassified.

25X1

C-O-N-F-I-D-E-N-T-I-A-L

STATE	X	ARMY	X	NAVY	X	AIR	X	FBI		AEC					
-------	---	------	---	------	---	-----	---	-----	--	-----	--	--	--	--	--

(Note: Washington distribution indicated by "X"; Field distribution by "#".)

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

ASOCIAȚIA VOLUNTARĂ PENTRU SPRIJINIREA
APĂRĂRII PATRIEI (A.V.S.A.P.)

**ARMAMENTUL ATOMIC ȘI MIJLOACELE
DE APĂRARE ÎMPOTRIVA LUI**

1957

ARMAMENTUL ATOMIC ȘI MIJLOACELE DE APĂRARE ÎMPOTRIVA LUI

În actualele condiții ale evoluției situației politice internaționale, cînd aștătorii la război — cercurile imperialiste în frunte cu cele din S.U.A. — merg pe drumul deosebit de periculos al pregătirii unui nou război mondial, problema preîntîmpinării războiului și a unui răspuns zdrobitor și fulgerător ce trebuie dat dușmanului atacator, este una din preocupările cele mai de seamă ale tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Mai este un lucru bine cunoscut de toată lumea că Statele Unite ale Americii, care stau în fruntea politicii de pregătire a unui nou război, desfășoară o intensă activitate de fabricare și de înzestrare a forțelor armate ale S.U.A., ca și ale sateliților lor, cu arma atomică. S.U.A. au și trecut, de altfel, la trimiterea unor unități speciale înzestrate cu arma atomică în diferite țări din Europa și din Extremul Orient. De asemenea, flota a VI-a a S.U.A., din Marea Mediterană, are o serie de nave înzestrate cu felurite categorii de armament atomic. În fața unei asemenea situații primejdioase pentru pacea lumii, pentru progresul și civilizația omenirii, forțele păcii continuă să ducă o largă acțiune de zăgăzuire a pregătirilor agresive imperialiste. În fruntea forțelor care apără pacea se află Uniunea Sovietică. După cum se știe, în ultimul timp U.R.S.S. a propus un nou și realist plan pentru dezarmare în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, ale cărei lucrări se desfășoară de mai multă vreme la Londra.

Pînă cînd însă propunerile realiste de dezarmare, de înlăturare a pericolului dezlănțuirii unui nou măcel mondial vor fi traduse în viață, datorită popoarelor iubitoare de pace, datorită fiecărui cetățean conștient din Republica noastră Populară este de a cunoaște noile realizări, măcar în linii generale, în dome-

niul armelor atomice, efectele lor și mijloacele de apărare împotriva acțiunii lor.

Nu trebuie să trecem însă cu vederea nici faptul că armamentul atomic nu este doar un apanaj al statelor capitaliste, ci, din contră, U.R.S.S., tocmai pentru a fi în măsură să apere pacea, să riposteze nimicitor oricărui agresor, dispune de cele mai perfecționate tipuri de arme atomice, de proiectile intercontinentale cu încărcătură atomică, de arma rachetă care transportă încărcătură atomică etc. Așa dar cu atât mai mult se impune să cunoaștem caracteristicile generale ale armelor atomice din toate punctele de vedere.

Arma atomică a cărei putere de distrugere este uriașă folosește totuși o energie, energie nucleară sau atomică pe care omul a descoperit-o, omul o stăpânește, omul o poate folosi în scopuri pașnice. În U.R.S.S. s-a construit prima centrală atomico-electrică din lume, se construiește primul vapor — un spărgător de gheață — cu motor ce folosește energie atomică ceea ce-i dă posibilitatea ca numai cu câteva grame de combustibil să navigheze ani de zile fără să se aprovizioneze. Energia atomică se folosește în vindecarea tumorilor canceroase, în anumite boli de inimă și de reumatism. Mult se folosește energia nucleară în U.R.S.S. pentru grăbirea creșterii unor plante, pentru îngrășăminte naturale. Energia atomică se poate folosi în săparea unor drumuri prin terenuri grele, în amenajarea unor căldări uriașe pentru a realiza mari lacuri artificiale în zone secetoase, pentru a lega sau a schimba cursurile râurilor, pentru a schimba chiar clima prea rece a unor regiuni nordice. Și la noi în țară se folosesc așa numiții izotopi radioactivi în medicină, în tehnică, în industrie. La Congresul științelor medicale din țara noastră s-a arătat de către academicienii Dr. Lupu, Nicolau, Milcu cum se folosește în lupta contra cancerului energia nucleară, radioactivitatea, cum se aplică în tratamentul unor tuberculoze osoase ș a.

Omul este deci creatorul și stăpînul energiei atomice și deci tot omul este acela care poate lupta pentru folosirea ei în scopuri pașnice. Imperialiștii însă încearcă s-o folosească în scopul distrugerii în masă. Dar ei nu-și vor putea atinge scopul urmărit pentru că știința în U.R.S.S. și în țările socialiste este capabilă să le respingă nu numai cu aceleași arme dar și mai puternice pentru a asigura pacea și liniștea construirii unei vieți tot mai frumoase.

Problema armei atomice, depășind cadrul strict militar, a devenit o problemă de politică internațională. De aceea, cunoașterea armamentului atomic, a puterii lui, a folosirii lui și apărării împotriva efectelor lui este o cerință de pregătire a tuturor cetățenilor.

De la început trebuie să arătăm că armamentul atomic se împarte în două categorii principale. Pe de o parte există armamentul atomic cu acțiune explosivă, cunoscută mai ales sub denumirea de bombă atomică și, pe de altă parte, substanțele radioactive de luptă denumite și arma radiologică.

Bombele atomice sînt fie bombe de aviație, fie proiectile de artilerie atomică, fie proiectile intercontinentale, cu încărcătură atomică, proiectile teleghidate, adică conduse de la distanță etc.

Bomba atomică se aseamănă în general cu o bombă obișnuită de aviație. Se compune din corpul bombei care dispune de un așa numit mecanism de inițiere, adică acel mecanism care face să se declanșeze reacția nucleară și încărcătura explosivă, compusă, de exemplu, din uraniu. În principiu, în corpul bombei se află două fragmente de uraniu. Cînd acestea sînt unite, cu ajutorul mecanismului de inițiere, atunci se produce și explozia atomică. Apropierea celor două fragmente de uraniu aflate, unul într-un cap al bombei și celălalt în partea opusă a bombei, se face prin explosiv obișnuit.

În afară de bombe și proiectile atomice există și așa numitele substanțe radioactive de luptă. Toate acestea — bomba atomică, proiectilul de artilerie atomică, proiectilele cu reacție, teleghidate și neteleghidate, cu încărcătură atomică și substanțele radioactive de luptă — constituie la un loc ceea ce se numește arma atomică.

În ce privește substanțele radioactive de luptă, energia atomică din ele se manifestă nu pe cale explosivă ci sub forma radiațiilor pe care le emit substanțele radioactive artificiale. Aceste substanțe radioactive de luptă sînt răspindite pe teren, în aer și pe diferite obiecte în scopul de a veni în contact cu oamenii pentru a-i vătăma sau omorî.

Revenind la bombele atomice trebuie să mai precizăm că ele se deosebesc și după felul de încărcătură. Unele au încărcături de uraniu sau plutoniu și se numesc bombe atomice propriu-zise. Altele au încărcături de izotopi ai hidrogenului și se numesc bombe cu hidrogen. Acestea din urmă mai sînt numite

și bombe termonucleare, deoarece pentru producerea exploziei se cere o foarte mare cantitate de căldură, o mare temperatură. Dacă la bomba atomică propriu zisă forța mare de explozie se obține prin despicarea nucleelor atomilor de uraniu sau plutoniu, apoi forța de explozie, cu mult mai mare, pe care o are bomba cu hidrogen se obține nu prin despicarea nucleului atomului de hidrogen ci prin împreunarea nucleului de hidrogen greu — deuteriu — cu nucleul de hidrogen supra-greu — tritiu. Această împreunare a nucleelor de atomi se poate face doar la o temperatură de milioane de grade. Ori pe pământ nu se pot obține asemenea temperaturi decât în cazul exploziei bombei atomice. De aceea în bomba cu hidrogen există — ca să spunem așa — mai întâi o bombă atomică. În urma exploziei acesteia în interiorul bombei cu hidrogen în câteva milionimi de secundă, se înfăptuiește și împreunarea nucleelor din atomii izotopilor de hidrogen. Din acea împreunare rezultă explozia bombei cu hidrogen. Totul se petrece — după cum am spus —, și prima explozie și a doua, în mai puțin de o milionime de secundă.

Forța exploziei bombei atomice se calculează în comparație cu cantitatea de trotil (explosiv puternic de culoare galbenă în stare solidă) pe care ar trebui să o explodăm pentru a putea obține o forță egală cu aceea a exploziei atomice. Bombele atomice se împart în :

- bombe atomice de calibru mic, corespunzătoare ca efect cu explozia produsă de 5 pînă la 15 tone de trotil ;

- bombe atomice de calibru mijlociu a căror putere de explozie este egală cu explozia a 20 pînă la 40.0000 tone de trotil ;

- bombe atomice de calibru mare a căror forță de explozie este egală cu explozia produsă de 75 pînă la 100.000 tone de trotil, și

- bomba hidrogenică sau termonucleară a cărei forță de explozie este mult mai mare.

Să arătăm pe scurt, în continuare, unele caracteristici ale exploziei atomice. Este cazul să precizăm că aspectul exploziei atomice diferă după locul unde se produce : în aer, la suprafața pământului, sub pământ ori sub apă.

Exploziile în aer se produc la înălțimi de cîteva sute de metri de la suprafața pământului sau a apei. Punctul acela din aer unde se produce explozia se numește *centrul exploziei*. Punc-

tul aflat pe pământ, exact sub centrul exploziei din aer, se numește *epicentrul exploziei*.

În ce privește exploziile la suprafața pământului ele se produc fie la nivelul terenului, fie la o mică înălțime deasupra lui.

În afară de aceasta s-a arătat că există și explozii sub pământ ori sub apă.

Ca aspect, explozia atomică aeriană ne apare, în primul rând, ca o imensă izbucnire de lumină orbitoare. Iluminarea produsă se vede la mai multe zeci de kilometri. Pe locul exploziei apare apoi un glob mare de foc care se mărește foarte repede. Dar, tot atât de repede se răcește. După câteva secunde rămîne un nor uriaș care se ridică mult în sus, spre cer. De jos, de la pământ se ridică un alt nor de praf, foarte dens care se unește cu norul aerian al exploziei, căpătînd un aspect de ciupercă uriașă. Înălțimea pe care o atinge norul exploziei atomice poate trece de 10.000 metri. După un oarecare timp norul exploziei atomice se subțiază treptat, își pierde forma și este rupt de curenții de aer. Norul de praf de la pământ mai rămîne de la 10 pînă la 30 de minute.

Explozia de la suprafața pământului nu se deosebește prea mult, ca înfățișare, de explozia aeriană.

Temperatura dezvoltată de explozia atomică se ridică la zeci de milioane de grade și la presiuni de milioane de atmosfere. Străfulgerarea de lumină a exploziei e mai puternică decît strălucirea luminii soarelui. Această strălucire nu durează decît 2 pînă la 6 secunde, și poate fi observată pînă la sute de kilometri.

Din cauza puternicei presiuni a aerului provocată de explozie, ia naștere așa numita *undă de șoc*.

Spre deosebire de exploziile obișnuite, explozia atomică este însoțită (în afară de iluminarea strălucitoare numită emanație de lumină, și unda de șoc), și de așa numita radiație penetrantă. Radiația penetrantă nu se vede. Ea se aseamănă foarte mult cu acele raze folosite la radioscopie. Aceste raze au efecte vătămătoare. Deci în jurul locului exploziei, precum și în toate zonele unde este purtat norul de explozie, se va produce o infectare radioactivă în aer, pe pământ și pe apă care pune în mare pericol organismele vii.

Oamenii și animalele supuse acțiunii radiației penetrante se îmbolnăvesc de boala de iradiație. Aceasta nu apare brusc ci se dezvoltă treptat.

Exploziile hidrogenice nu se deosebesc în mod esențial de exploziile atomice, dar sînt mult mai puternice.

Înainte de a trece la alte categorii de armament atomic subliniem că unda de șoc, în imediată apropiere a locului exploziei, poate distruge pe distanța de sute de metri clădiri, tancuri, piese de artilerie etc. Pe de altă parte, mai e de reținut și faptul că unda de șoc se propagă cu o anumită viteză care poate permite omului, în raport de distanța la care se află de explozie, să-și ia unele măsuri momentane de apărare.

De exemplu, pînă la 3.000 metri unda de șoc ajunge în 8 secunde. Or mai înainte omul a putut sesiza izbucnirea de lumină. Deci în 8 secunde se poate adăposti pe locul cel mai apropiat, în condiții mai mult sau mai puțin bune. Trebuie să știm, de asemenea, că movilele, cufele de teren, viroagele, dealurile, munții și acoperirile terenului, precum și adăposturile împiedică mult efectele undei de șoc. Blindajul mașinilor de luptă, construcțiile, lucrările înconjurătoare fac să scadă efectul undei de șoc. Trebuie să fim atenți căci datorită undei de șoc pot izbucni incendii, pot fi dărîmate clădiri etc.

În ce privește efectele emanației luminoase trebuie să precizăm că ele sînt mai mari cînd explozia are loc în aer. Emanația de lumină poate produce arsuri grave sau o înroșire supărătoare a pielii, chiar la distanțe de kilometri, bineînțeles dacă omul nu este protejat. Această iritare a pielii este asemănătoare cu iritația rezultată în urma unei băi de soare.

În boala de iradiație omul poate avea grețuri, poate să-i cadă părul, poate să aibă hemoragii sau să i se distrugă anumite organe interne etc. Rănile boalei de iradiație se vindecă mai greu decît celelalte, mai ales că omul poate crede la început că are doar o infecție oarecare. Acțiunea radiației penetrante este gravă în apropierea locului de explozie dar ea se reduce la zero, după 1.5 pînă la 2 kilometri.

În afara emanației de lumină, a undei de șoc și radiației penetrante, s-a arătat că după o explozie atomică se manifestă și așa zisa infectare radioactivă, care i-a naștere în timpul exploziei. Această infectare merge pînă la zeci și sute de kilometri.

În afară de bomba atomică și hidrogenică mai există și așa numitele proiectile cu reacție teleghidate, adică conduse de la distanță, sau neteleghidate, purtătoare de încărcături atomice. Proiectilele cu reacție teleghidate cu încărcături atomice, pot fi, lansate fie de pe pămînt, fie de pe vapoare ori de pe avioane

sau de pe mașini, atât ziua cât și noaptea. Unele proiectile teleghidate cu încărcături atomice pot avea înfățișarea de avioane, iar altele de simple proiectile fără aripi. Proiectilele teleghidate au viteze foarte mari. Unele depășesc de 20 de ori viteza sunetului care se știe că este de 342 metri pe secundă. Viteza atinsă de alte proiectile teleghidate este de circa 4.000 Km pe oră. În acest domeniu al proiectilelor teleghidate, pe care le posedă atât imperialiștii cât și U.R.S.S., este cazul să menționăm că tehnica sovietică a reușit să realizeze proiectile teleghidate cu o mult mai mare putere și cu o mult mai mare rază de acțiune decât cele americane.

În afară de acestea există și artileria atomică. Artileria atomică este formată din unități de tunuri de calibre mari care aruncă asupra obiectivelor proiectile cu încărcătură atomică. Există, de asemenea, și autotunuri atomice, adică un fel de tunuri instalate pe șenile, la fel ca tancurile, și protejate de blindaj puternic. Și aceste autotunuri pot folosi proiectile cu încărcătură atomică.

Și acum câteva cuvinte despre substanțele radioactive de luptă. Observându-se efectul puternic al infectării radioactive, datorită exploziei atomice, s-a ajuns la ideea că această infectare poate fi realizată și direct, fără explozia atomică. În acest caz se împrăștie în aer sau pe teren cantități de substanțe radioactive preparate în laborator. Aceste substanțe radioactive sînt transportate prin aceleași mijloace ca și bombele atomice: aviația, artileria, proiectilele teleghidate. Substanțele radioactive pot fi amestecate cu substanțe otrăvitoare. Pentru infectarea atmosferei și terenului sînt suficiente foarte mici cantități de substanțe radioactive de luptă. Gradul de infectare scade destul de repede. Nu trebuie să așteptăm ca înlăturarea infectării să se producă de la sine. Este necesar să se ia din timp o serie întregă de măsuri.

Mai departe vom arăta pe scurt principalele măsuri de apărare împotriva tuturor efectelor exploziilor atomice și infectării radioactive. În general protecția antiatomică se înfăptuiește din vreme. Este organizat un sistem de alarmare atomică, iar operațiunile de protecție se desfășoară cu iuteală. Alarmarea se face printr-un sistem de posturi de observare, înștiințarea și legătură aeriană (OILA).

Împotriva undei de șoc, cea mai bună protecție constă în amenajarea unor adăposturi antiatomice cu planșee groase.

de beton. Aceste adăposturi pot să reziste la acțiunea undei de șoc, chiar în centrul exploziei aeriene al bombelor atomice de calibru mare. Problema este ca adăposturile să fie ocupate din timp. Intrucât ar fi greu să se construiască numărul corespunzător de adăposturi, protecția antiatomică se completează și prin împrăștierea din timp a populației.

Din vreme trebuie să se amenajeze și adăposturi în subsolurile clădirilor mai solide, sau chiar pe locuri virane. Când se amenajează adăposturi în subsoluri trebuie să fie foarte bine închise, căci în cazul dărîmării zidurilor clădirilor s-ar putea ca unda de șoc, sau chiar efectul emanației de lumină, să pătrundă în adăpost.

Dacă oamenii sînt prinși de explozia atomică în timpul deplasării, departe de adăposturi, ei trebuie să folosească cu repeziciune timpul disponibil între străfulgerarea de lumină și sosirea undei de șoc. În acest caz omul se adăpostește fie după un zid gros, după un copac, după o geană de pămînt, într-o groapă, într-o tranșee. Principalul este ca unda de șoc să nu-l surprindă pe om în picioare. Dacă persoanele surprinse de explozia atomică se află într-un cîmp deschis trebuie să se culce imediat cu fața la pămînt, cu picioarele în direcția exploziei, cu ochii închiși și cu mîinile strînse sub corp. Să nu se uite că și hainele constituie o protecție împotriva unor efecte de explozie atomică.

Apărarea împotriva emisiunii de lumină. Emisiunea de lumină a exploziei atomice poate fi oprită foarte ușor de un paravan subțire. Hainele, mai ales cele de culori deschise, oferă o protecție bună contra străfulgerării de lumină, ferește pielea de arsuri. E bine ca hainele să fie, în același timp, mai largi pe corp, ca să se creeze un strat izolant între piele și haine. O protecție ne poate oferi și frunzișul pomilor, gardurile, în general obiectele opace prin care nu trece lumina. Intrucît emisiunea de lumină se propagă extrem de iute și măsurile de protecție trebuie luate instantaneu. Măsuri de protecție trebuie luate și cînd ne aflăm la distanțe mari de locul de explozie pentru că emisiunea de lumină se manifestă pînă la distanțe mari și foarte mari. O grijă deosebită se cere acordată părților descoperite ale corpului (fața, mîinile). Ochii trebuie strîns închiși pentru a evita orbirea temporară.

O altă măsură împotriva emanației de lumină constă în îndepărtarea tuturor materialelor inflamabile din locurile des-

coperite, și împregnarea lemnului cu soluție specială, existentă astăzi în cantități suficiente, care dau lemnului proprietatea de a nu arde când i se dă foc. Și hainele este bine să fie împregnate cu asemenea substanțe.

Impotriva efectelor radiației penetrante trebuie luate măsuri deosebite deoarece aceasta este o problemă destul de grea. Și este grea pentru că radiația penetrantă, după cum o arată de altfel și numele, are capacitatea de a străbate prin cele mai felurite obiecte. Cea mai bună protecție împotriva radiației penetrante o oferă adăpostul atomic, cu tavan gros, care poate opri radiația. De reținut este faptul că cu cât materialul este mai dens cu atât el reduce mai mult efectele radiației. În acest caz plumbul este mai bun decât betonul.

Datorită faptului că acțiunea radiației penetrante își exercită efectul după 10—15 secunde, adică după un timp mai mare decât al emisiunii de lumină sau undei de șoc, înseamnă că după trecerea acestora omul mai are încă timp să se gîndească la o adăpostire împotriva radiației: o groapă, tranșee, zid gros etc. pentru a reduce din doza de radiație primită.

Apărarea contra infectării radioactive și împotriva substanțelor radioactive de luptă comportă în cele mai multe cazuri cam aceleași mijloace ca cele arătate, iar alte ori ceva mai complicate. Nu trebuie uitat faptul că substanțele radioactive nu au miros, culoare, gust sau alt semn special după care să le recunoaștem. Pentru determinarea lor există niște aparate speciale, aparate de dedectare. Cele mai întrebuițate pentru cercetarea de radiație sînt așa numitele indicatoare, radiometre, röntgenometre și dozimetre. Toate aceste aparate au proprietatea că ne indică dacă în preajma noastră există sau nu substanțe radioactive și gradul lor de concentrare pe sol, în aer, în alimente etc. Prima măsură de protecție, cînd se constată asemenea substanțe, este aceea de a părăsi terenul infectat, sau a îndepărta materialele, alimentele, lucrurile infectate. Nefiind totdeauna posibil acest lucru trebuie să reducem la minimum pericolul de iradiere.

Există și un material de protecție antiatomic ca: măștile de gaze, costumul de protecție a pielii care oprește depunerea substanțelor radioactive. În general, într-un teren infectat radioactiv trebuie respectată acea prevedere care interzice de a bea, de a mânca, de a fuma, de a sta jos, de a ridica praf sau a prelungi șederea peste limita admisă de nivelul infectării te-

renului. Oamenii care au fost infectați radioactiv vor fi supuși unei așa numite prelucrări sanitare. Aceasta constă în îndepărtarea substanțelor radioactive de pe obiecte, de pe alimente, de pe haine, de pe armament etc. Îndepărtarea substanțelor radioactive se face în general prin ștergerea obiectelor respective și spălarea lor cu apă sau cu anumite soluții speciale. Operațiunea de îndepărtare a substanțelor radioactive de pe haine, materiale sau de pe teren se numește dezactivare, și se realizează la fel ca și prelucrarea sanitară a oamenilor adică prin îndepărtare, pur și simplu mecanică, a acestor substanțe, prin scuturare, ștergere, spălare. Dezactivarea trebuie făcută atent pentru a nu pune în pericol tocmai personalul care o efectuează. Orice dezactivare se verifică atent cu aparatul denumit radiometru, care ne arată dacă operația e realizată pe deplin sau nu.

Mare atenție trebuie depusă în ferirea alimentelor de infectare radioactivă căci dacă aceste alimente ar fi consumate de oameni ar produce așa numitul efect de *iradiere internă*. De aceea alimentele trebuie ambalate etanș, adică cât mai complet în saci, în butoaie, în lăzi sau butelii metalice. Numai după îndepărtarea ambalajului alimentele pot fi date în consumație, însă și atunci după o prealabilă cercetare a lor cu radiometrul.

O operație foarte importantă este aceea a dezactivării apei. Apa se știe că este foarte necesară în mari cantități și în acțiunea de dezactivare și prelucrare sanitară. Din această cauză nu se poate stoca din timp mari cantități de apă. Cea mai bună soluție este aceea de a filtra apa prin nisip, prin materiale poroase, cărbune activ, tratarea ei cu așa numiți coagulanți, trecerea ei prin rășină schimbătoare de ioni, prin distilare și altele.

Cât privește terenul este imposibil de rezolvat în mod practic problema, deoarece suprafețele infectate sînt deosebit de mari. De aceea se preconizează numai dezactivarea anumitor porțiuni absolut necesare pentru îndeplinirea diferitelor sarcini vitale. Vor fi dezactivate mai întîi drumurile, căile de acces la locuințe, la instituții, incinta uzinelor, curțile mai mult frecventate, piețele etc. Restul terenului urmează să se dezactiveze în mod natural. Desigur că această dezactivare naturală depinde mult și de structura terenului, a acoperirilor. Se pot dezactiva destul de ușor, de pildă, străzile asfaltate, prin spălare. Pămîntul se dezactivează prin ridicarea unui strat subțire

de la suprafață și îndepărtarea lui. Iarna, dezaclivarea terenului se face prin îndepărtarea straturilor de zăpadă de la suprafață. În situația când pe un teren infectat a căzut un strat gros de zăpadă, aceasta împiedică în mare măsură efectele distrugătoare ale substanțelor radioactive. Dacă totuși se impune trecerea peste terenul infectat, aceasta se face îmbrăcînd mijloace individuale de producție antichimică: foi de cort, combinezoane de bumbac. La automobile se închid geamurile laterale și de aerisire, se trag jaluzelele, iar armamentul se acoperă ca să nu se umple de praf. Trecerea peste terenul infectat trebuie să se facă în pas cît mai viu. Dacă oamenii sau unitățile sînt surprinse de focul unităților inamice, sau al grupurilor de parașutiști, deplasarea în terenul infectat se face prin salturi, folosindu-se pentru culcare pelerine, așternuturi, foi de cort sau alte mijloace improvizate. Dacă totuși omul este nevoit să se îngroape într-un teren infectat, el mai întîi trebuie să îndepărteze stratul de pămînt de la suprafață, fără a-i prăfui pe tovarăși sau pe el însuși. Regula este însă ca să nu se așeze nimeni culcat într-un teren infectat dacă acest lucru nu e necesar.

Acestea au fost în general problemele principale ale cunoașterii în linii generale, a armamentului atomic, a efectelor lui și a măsurilor de înlăturare a acestor urmări.

Intrucît însă imperialiștii americani vor să împingă mai departe planurile înarmării atomice a statelor membre ale pactului Atlanticului de nord, și în special a R. F. Germane, este clar că popoarele țărilor sistemului socialist, popoarele din vastă zonă a păcii, ca și masele largi din celelalte țări ale lumii nu numai că își ascut și mai mult vigilența dar iau și măsurile cele mai potrivite pentru a împiedica realizarea planurilor de agresiune ale imperialiștilor.

Uniunea Sovietică, forța de nebiruit a păcii, posedă, după cum se știe, cea mai modernă industrie de apărare, posedă după cum a arătat mareșalul Jukov, cu prilejul vizitei sale în India, o aviație militară de prim rang, care poate da răspunsuri nimicitoare agresorului oriunde s-ar ascunde pe globul pămîntesc. Uniunea Sovietică, în care știința a atins culmile cele mai înalte, dispune, tocmai în scopul retezării poftelor de agresiune ale imperialiștilor, de armele cele mai moderne ca arma atomică și cu hidrogen, proiectile balistice intercontinentale teleghidate etc. care pot atinge pe adversar în orice punct al glo-

bului. De asemenea, Uniunea Sovietică și toate țările socialiste, pentru a nu fi surprinse, și-au creat și un sistem de descoperire a forțelor aeriene de atac inamice, care satisfac ultimele cerințe ale tehnicii militare. În privința multora din armele cele mai moderne, Uniunea Sovietică a depășit realizările tehnicii militare imperialiste. Aceasta înseamnă că Uniunea Sovietică este o forță de primul rang.

Cu toate acestea U.R.S.S. își desfășoară principala ei luptă tocmai pe linia suspendării experiențelor cu arme nucleare, interzicerii lor, scoaterii lor complet din dotarea tuturor armatelor. Cei care au interpretat politica de pace a U.R.S.S. și a țărilor socialiste ca un act de slăbiciune au greșit. Tocmai pentru că Uniunea Sovietică, întregul lagăr socialist, dispune de o forță de apărare de nebiruit, duce și o fermă politică de apărare a păcii, de rezolvarea cât mai realistă a problemei dezarmării.

* * *

Luând în considerare toate aceste aspecte este necesar ca și cetățenii patriei noastre, indiferent de meseria lor, să cunoască ce este și cum se pot apăra de efectele armei atomice, să fie în măsură în orice moment să-și apere țara, să contribuie alături de celelalte popoare socialiste la înfringerea dușmanului.

În țara noastră există astăzi nenumărate reviste, broșuri și cărți de specialitate pentru cunoașterea fenomenului dezagregării atomului, întrebuințării energiei nucleare în scopuri pașnice și folosirii ca armament atomic. Pe lângă acestea, în cadrul organizațiilor noastre A.V.S.A.P. se fac instrucțiuni referitoare la aceste probleme în scopul ca toți cetățenii patriei noastre să știe cum să acționeze pentru a preveni urmările distrugătoare ale efectelor exploziilor atomice și infectării cu substanțe radioactive.

Tocmai având în vedere uriașa putere de distrugere a armamentului atomic se impune o cât mai profundă cunoaștere și folosire a mijloacelor de apărare antiatomică.

Oamenii muncii din țara noastră, strâns uniți în jurul partidului și guvernului, susțin politica de interzicere a experiențelor cu bombe nucleare, a scoaterii lor din armamentul tuturor armatelor, a rezolvării problemei dezarmării.

Paralel cu aceasta, și ținând seama de uneltirile ațîțătorilor la război, noi ducem și această mare operă de cunoaștere și de pregătire a apărării antiatomice, a teritoriului țării noastre.

**ASOCIAȚIA VOLUNTARĂ PENTRU SPRIJINIREA
APĂRĂRII PATRIEI**

ADEZIUNE

Numele și Prenumele

Născut(ă) în anul..... luna..... ziua.....

În Comuna..... Raionul..... Regiunea.....

Naționalitatea

Domiciliat în Comuna..... Str..... Nr.....

Raionul..... Regiunea.....

Fiul lui și al

Căsătorit(ă)..... copil.....

Averea personală și a soției.....

Averea părinților

Apartenența politică: înainte de 23 August 1944

actuală

Ocupația actuală.....

Profesia de bază.....

Studii: civile

militare

politice

Dacă a satisfăcut serviciul militar

..... în ce perioadă de timp

Fiind pe deplin convins de scopul adânc patriotic pe care îl urmărește Asociația Voluntară pentru Sprijinirea Apărării Patriei și dorind să mă pregătesc temeinic pentru a servi acest scop înalt, solicit să fiu primit ca membru în Organizația de Bază A. V. S. A. P.

TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

.....
(semnătura)

Data

Tov. a fost confirmat ca membru în O. B. A.V.S.A.P.

La data de

PREȘEDINTE,

ST100854

L. P. 16

c. 0082

ASOCIAȚIA VOLUNTARĂ PENTRU SPRIJINIREA
APĂRĂRII PATRIEI

ADEZIUNE

Numele și Prenumele _____

Născut(ă) în anul _____ luna _____ ziua _____

în Comuna _____ Raionul _____ Regiunea _____

Naționalitatea _____

Domiciliat în Comuna _____ Str. _____ Nr. _____

Raionul _____ Regiunea _____

Fiul lui _____ și al _____

Căsătorit(ă) _____ copil _____

Averea personală și a soției _____

Averea părinților _____

Apartenența politică: înainte de 23 August 1944 _____

actuală _____

Ocupația actuală _____

Profesia de bază _____

Studii: civile _____

militare _____

politice _____

Dacă a satisfăcut serviciul militar _____

în ce perioadă de timp _____

Fiind pe deplin convins de scopul adînc patriotic pe care îl urmărește Asociația Voluntară pentru Sprijinirea Apărării Patriei și dorind să mă pregătesc temeinic pentru a servi acest scop înalt, solicit să fiu primit ca membru în Organizația de Bază A. V. S. A. P.

TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

(semnătura)

Data _____

Tov. a fost confirmat ca membru în O. B. A.V.S.A.P. _____

La data de _____

PREȘEDINTE,

ST100856

L. P. 16

a. 0083

ORGANIZAȚIA DE BAZA I.C. FRIMU
RAIONUL CIMBINA
LOCALITATEA SINAI

MODEL A

SITUAȚIA STATISTICĂ

a membrilor A. V. S. A. P. la data de 20 IAN. 1958, aprobată în ședința de Comitet din 17 IAN. 1958

TOTAL		PROFESIUNI										PREGĂTIREA MILITARĂ GENERALĂ										PREGĂTIREA TEHNICO-MILITARĂ					PREGĂTIREA SPORTIVO-EDUCATIVĂ					PREGĂTIREA A.L.A.		
		Aptat. politică										Metodice:										Instrucții					Lămpărașii (pregătire specială)					Intruzi		
		Curs de funcționare teoretică										Curs de funcționare teoretică										Sec. 1					Sec. 2					Total		
		Curs de funcționare teoretică										Curs de funcționare teoretică										Sec. 1					Sec. 2					Total		
Între 16-19 ani	240	355	5	-	238	86	35	18	10	88	49	240	355	5	-	238	86	35	18	10	88	49	240	355	5	-	238	86	35	18	10	88	49	
Incorporabili	65	64	1	25	40	x	x	x	x	x	x	65	64	1	25	40	x	x	x	x	x	x	65	64	1	25	40	x	x	x	x	x	65	
Rezerviști sub 30 ani	344	344	24	154	169	30	20	12	235	104	126	344	344	24	154	169	30	20	12	235	104	126	344	344	24	154	169	30	20	12	235	104	126	
Rezerviști peste 30 ani	602	602	22	201	185	48	32	316	22	125	-	602	602	22	201	185	48	32	316	22	125	-	602	602	22	201	185	48	32	316	22	125	-	
Femei	123	120	3	45	30	15	7	58	38	10	-	123	120	3	45	30	15	7	58	38	10	-	123	120	3	45	30	15	7	58	38	10	-	
Total	1238	1238	58	602	594	100	68	184	148	146	-	1238	1238	58	602	594	100	68	184	148	146	-	1238	1238	58	602	594	100	68	184	148	146	-	
Număr de cercări, cursuri, echipe	41																																	
Număr de instructori	82																																	
Numărul lecțiilor la care s-a ajuns	>	10																																
Pondere medie la pregătire (număr)	262																																	

— Pondere medie la pregătire = 100%.

— Membrii noi primite
— Membri vechi din alte org. de bază
— Membri scosi din evidență, plecați în alte org. de bază
— Numărul org. de secții

CURSURI CU INSTRUCȚORI
(la sesiunile din producție)

NUMERUL CURSURILOR	Numărul cursurilor	Indice	Abandonat
Instructori A. L. A.	3	12	
Instructori preg. militară generală	2	5	
Instructori tir	3	4	
Instructori schi	2	10	
Instructori foot	-	-	
TOTAL			

BAZA TEHNICO-MATERIALĂ

NUMERUL	NUMERUL	NUMERUL	NUMERUL
Polișoare de tir	scoperite	Arme de tir redus	56
Improvizate	2	Mașini de armă	180
Baze polișoarte	2	Dispozit. pentru antrenament la	320
Baze nautice	-	constanța ochilor	-
Sali documentare: auto-moto	1	Moșoare auto pentru școli	2
geniu	-	Mașini școli	3
transmisiuni	-	Motociclete școli	5
radio	1	Motociclete pentru școli	-
		Celule avion (școli)	-
		AUTOMATE	130
Polișoare A. L. A.	1		

ACȚIUNI DE PROPAGANDĂ ȘI SPORTIVE DE MASĂ

NUMERUL ACȚIUNII	Numărul acțiunilor	Aș participat	Aș participat
Conferințe	3	1945	
Filme vizionate	1	360	
Răzuri la locuri istorice	-	-	
Visite la expoziții	1	142	
Celuri A.V.S.A.P.	6	-	
Marșuri militarizate	1	62	
Seri tematice			
Concursuri			
Tir			
Schi			
Moto			
Inot			
Radio			
Aviație			
Nautică			

21-107

PREȘEDINTE

VICEPREȘEDINTE

A. TIRAT - 1. 12

**ASOCIAȚIA VOLUNTARA PENTRU SPRIJINIREA
APARARII PATRIEI**

**APLICAȚII TACTICE
CU
GRUPA DE PUȘCASI**

1966

ASOCIAȚIA VOLUNTARA PENTRU SPRIJINIREA
APARĂRII PATRIEI

APLICAȚII TACTICE
CU
GRUPA DE PUȘCAȘI

1956

APLICAȚIA Nr. 1

GRUPA DE PUȘCAȘI ÎN LUPTA OFENSIVĂ

Generalități

Lupta ofensivă este forma principală de luptă care duce la victorie, prin capturarea sau nimicirea completă a inamicului. Ea cere din partea tuturor luptătorilor să înainteze cu îndrăzneală și hotărâre în urma tancurilor și să exploateze rezultatele nimicitoare ale focului artileriei, aruncătoarelor și aviației, pentru ca inamicul care a fost lovit de acestea, să nu-și mai poată repune în ordine forțele sale și să nu mai aibă timp să treacă la contraatac sau să opună o nouă rezistență.

În lupta ofensivă, comandantul grupei de pușcași trebuie să folosească orice întrerupere a focului inamic, formele terenului, focul de sprijin și orice împrejurare, pentru a se apropia de inamic cât mai repede și cu forțele cât mai intacte, în scopul ca atacul să fie dat cu succes.

Grupa de pușcași atacă obișnuit în lanțul plutonului, pe un front de atac pînă la 40 m, ocupînd în prealabil o poziție de plecare, recunoscută din timp.

Poziția de plecare este o fișie adîncă de teren. Pe această fișie sînt așezate trupele noastre care vor ataca și cucerii poziția de apărare a inamicului. Marginea dinaintea poziției de plecare este la aproximativ 200 m de prima tranșee inamică, pentru ca atacatorii noștri să poată ajunge dintr-un singur avînd în prima tranșee inamică. Fața poziției de plecare nu trebuie să fie împinsă nici prea mult spre inamic, sub 200 m, în scopul ca artileria noastră să poată bate cu focul ei tranșeea înfrîntă inamică, fără ca loviturile și spărturile proiectilelor să atingă trupele noastre de pe poziția de plecare. Este bine ca poziția de plecare să fie cît mai acoperită, să prezinte adăposturi naturale contra vederilor și focului inamic și să permită ca artileria și tancurile noastre să se miște ușor înainte.

De regulă, poziția de plecare se organizează cu adăposturi, tranșee, șanțuri de comunicații și baraje, în scopul de a o putea păstra în cazul că inamicul ar ataca înaintea noastră și de a ne putea adăposti de focul inamic.

Poziția de plecare se ocupă de regulă noaptea, la adăpostul întinericului și al trupelor noastre care se găsesc în contact cu inamicul.

Sînt situații cînd poziția de plecare se ocupă și în timpul zilei. Acest lucru se practică mai ales, cînd inamicul a trecut în grabă la apărare sau cînd motive de ordin operativ impun să grăbim înaintarea. În acest caz, ocuparea poziției de plecare se va face la adăpostul acoperirilor existente de pe teren, la adăpostul perdelelor de fum organizate în acest scop sau sub protecția focului de artilerie, aviație și focului tras de trupele în contact.

Pe poziția de plecare se fac pregătirile pentru atac, lucrări genistice și se iau măsuri de apărare în special antitanc. În acest scop, comandantul grupei numește observatorul grupei, dă misiuni pușcașului mitralior și pușcașilor pentru organizarea focului în vederea respingerii unui eventual atac din partea inamicului.

După ocuparea poziției de plecare, grupa desăvîrșește și îmbunătățește lucrările genistice care se găsesc pe poziția de plecare sau le execută dacă nu sînt, iar comandantul grupei ia legătura personal cu elementele rămase în contact în fața sa, pentru a se informa asupra terenului și asupra situației și activității inamicului.

La ivirea zorilor, cînd ocuparea se face noaptea, comandantul de grupă execută prin observare personală, cercetarea inamicului și a terenului din fața grupei.

Ordinul de luptă și indicațiile de cooperare, sînt date verbal comandantului grupei, de comandantul plutonului, după ce grupa și-a ocupat poziția de plecare.

În ordinul de luptă, comandantul plutonului, în general, arată: reperele stabilite, tranșeele inamice, barajele sale și ce organe de foc importante s-au identificat la inamic; misiunea și obiectivul de atac al plutonului și al grupelor precum și direcțiile de înaintare ale acestora. Semnalul (comanda) de plecare la atac, modul de executare al atacului, mijloacele de întărire și de sprijin și mijloacele de indicarea obiectivelor; modul de aprovizionare cu muniții și semnalele stabilite.

După primirea ordinului de luptă și a indicațiilor de cooperare primite de la comandantul plutonului, comandantul de grupă își precizează reperele, locul cuiburilor de foc și a barajelor inamice, obiectivul de atac al plutonului și grupei și direc-

ția de înaintare ulterioară, obiectivele de atac ale grupelor vecine, modul în care se va executa atacul, mijloacele de indicare a obiectivelor, modul de aprovizionare cu muniții și semnalele. După aceasta, comandantul de grupă indică reperele (în mod obișnuit nu se aleg mai mult de trei repere) și dă verbal ordinul de luptă, în care precizează :

- unde se apără inamicul, tranșeele sale, cuiburile de foc și barajul de pe direcția de atac a grupei ;
- misiunea plutonului ;
- misiunea grupei (obiectivul atacului, direcția de înaintare ulterioară) și comanda de plecare la atac ;
- misiunile grupelor vecine și modul de cooperare cu ele ;
- mijloacele de foc care vor merge cu grupa sau în apropierea ei și modul de cooperare cu ele ;
- direcția de înaintare și numărul tancului (tancurilor) în urma căruia se va mișca grupa și modul de cooperare cu el ;
- sprijinul de foc din partea artileriei, aruncătoarelor și aviației ;
- misiunile puștii mitraliere și ale pușcașilor ;
- cum se vor trece barajele inamicului și cine folosește în acest scop, foarfecele de tăiat sîrmă sau alte mijloace ;
- semnalele de alarmă de tancuri, aeriană și chimică și modul de acțiune la aceste semnale ; .
- semnele de legătură cu comandantul de pluton și cu grupele vecine și modul de indicare al obiectivelor pentru artilerie și tancuri ;
- direcția de deplasare a punctului medical ;
- lucrările genistice ce se vor executa pe poziția de plecare ;
- înlocuitorii la comanda grupei.

În timpul stabilit de comandantul plutonului, grupa trebuie să execute lucrările genistice necesare, să îmbunătățească lucrările existente, să-și facă amenajări pentru a putea sări repede din tranșee (scări în taluzul dinainte al tranșeei pentru sprijinirea virfurilor picioarelor), să-și completeze muniția și să-și pregătească mijloacele pentru trecerea barajului inamic (1—2 soldați din grupă pregătesc scări sau punți de escaladarea barajului de sîrmă, foarfecele de tăiat sîrmă etc.). Aceste preparative se fac înainte de începerea pregătirii de artilerie.

Pe timpul pregătirii de artilerie, comandantul de grupă execută observarea obiectivului de atac ce i s-a indicat, rezultatul focului artileriei și aruncătoarelor de mine proprii în fișa de observare și raportează rezultatul observării comandantului de pluton. În acest timp, grupa stă pe poziția de plecare și la or-

dinul comandantului de pluton execută foc asupra primei tranșei inamice, în obiectivele de pe direcția sa de atac.

Grupa de pușcași pleacă la atac la semnalul (ordinul) comandantului de pluton în cooperare cu grupele vecine.

Când tancul ajunge grupa din urmă, ea îl urmează de aproape. Dacă atacul se execută fără tancuri, grupa de pușcași se ține cât mai aproape de spărturile proiectilelor artileriei și aruncătoarelor proprii, înaintând fără oprire în adâncimea apărării inamice, până la nimicirea completă sau capturarea inamicului.

Una din condițiile de bază ale succesului în lupta ofensivă, este continua cooperare în cadrul grupei, între grupă pe de o parte și mijloacele de întărire, vecini, artilerie, aruncătoare și tancuri pe de altă parte.

Cooperarea în cadrul grupei se realizează prin sprijinul și ajutorul reciproc al oamenilor din grupă, în vederea îndeplinirii misiunii grupei. Aceasta constă în prevenirea reciprocă a pericolelor evidente din partea inamicului, în sprijin reciproc cu foc când înaintarea se execută pe salturi, în sărirea reciprocă în ajutor când un tovarăș este în luptă corp la corp cu inamicul, în împărțirea cartușelor și a grenadelor la nevoie, sprijin sanitar când este cazul etc. De aceea, este necesar ca oamenii să fie instruiți și educați în acest sens și să cunoască bine misiunea lor, misiunea grupei și a plutonului.

Pentru cooperarea cu tancul, oamenii din grupă trebuie să cunoască numărul tancului (tancurilor) în urma căruia va înainta grupa și direcția de acțiune a acestuia. Cooperarea cu tancul constă în a urma îndeaproape tancul, a nimici vintătorii de tancuri inamici și servanții mijloacelor a. t. ale inamicului, a indica prin cartușe trasoare sursele de foc care împiedică înaintarea grupei, a ajuta tancul la trecerea barajelor a. t. sau a obstacolelor naturale.

În cazul că din diferite motive, tancul s-a oprit, grupa continuă înaintarea pe cont propriu.

Cooperarea grupei cu artileria și aruncătoarele se realizează prin înaintarea grupei cât mai aproape de spărturile proiectilelor și minelor. Prin semnale anume stabilite, grupa indică tunurilor de însoțire, cuiburile de foc inamice care împiedică înaintarea sa. În caz de nevoie, grupa trebuie să acopere prin focul ei acțiunea tunurilor și aruncătoarelor.

Cooperarea grupei de pușcași cu mitralierele, constă în exploatarea efectului focului mitralierelor, în indicarea reciprocă a obiectivelor și în ajutorul reciproc cu foc.

Cooperarea grupei cu vecinii se realizează prin atacul în comun al inamicului și sprijin reciproc de foc.

În timpul pregătirii pentru atac, comandantul de grupă verifică dacă oamenii s-au pregătit pentru atac și anume: dacă și-au făcut trepte pentru a ieși ușor din tranșee, dacă oamenii numiți nominal au pregătit mijloacele pentru trecerea barajelor, dacă și-au potrivit echipamentul ca să nu-i jeneze pe timpul înaintării, dacă și-au completat munițiile și și-au pregătit grenadele, dacă armele funcționează etc.

La comanda comandantului de grupă „Grupă la atac — ÎNAINTE”, grupa sare din tranșee și în pas alergător sau pas viu (funcție de teren și focurile inamicului) înaintează pe direcția stabilită prin ordinul de luptă.

Trecerea grupei prin culoarele executate în baraje, se face în coloană câte unul sau câte doi și într-un singur salt. Pușcașul mitralior merge în capul grupei și trage din mers asupra tranșeei inamice. După ce grupa a trecut barajul, reia dispozitivul în lanț și direcția de atac și trăgând din mers continuă înaintarea.

Când grupa ajunge în fața tranșeei inamice la distanța de 25—30 m, pușcașii aruncă grenadele în tranșeea inamică și cu strigăte de ură, năvălesc în poziția inamică, fără a intra în tranșeea acestuia. Grupa nimicește ultimele rămășițe ale inamicului care nu se predau, cu grenade, prin foc la gura țevii și cu baioneta, sare peste tranșeea inamică și continuă înaintarea spre tranșeea 2-a.

În cazul că inamicul contraatacă cu subunități de infanterie, grupa respinge contraatacul, trăgând asupra infanteriei inamice focuri de salvă sau individuale, executate din mișcare sau într-o scurtă oprire. La nevoie, grupa ocupă o poziție favorabilă și nimicește infanteria inamică care contraatacă, cu foc organizat cu grenada și prin luptă corp la corp. Dacă inamicul contraatacă cu infanterie și tancuri grupa ocupă imediat o poziție de unde își îndreaptă focul puștii mitraliere și al pușcașilor asupra infanteriei, iar tancurile sînt luate în primire de aruncătorul de grenade a. t.

Scopul aplicației

1. A învăța pe comandantul grupei să pregătească și să conducă grupa în lupta ofensivă.
2. A învăța grupa de pușcași să acționeze întrunit pe timpul luptei ofensive.

Probleme de învățat

1. Pregătirea pentru atac.
2. Executarea atacului asupra tranșeei 1-a inamice :
 - plecarea la atac ;
 - tehnica mișcării pe timpul atacului ;
 - tragerea din mers ;
 - trecerea prin culoarele din baraje ;
 - atacarea inamicului din tranșeea 1-a ;
 - cooperarea cu tancul.

Terenul.

Pentru desfășurarea aplicației, comandantul de pluton pe bază de recunoaștere, alege un teren cât mai corespunzător și să fie cât mai aproape, pentru a nu se pierde prea mult timp cu deplasarea. În schema anexă, se prezintă un teren care îndeplinește condițiile necesare pentru desfășurarea aplicației.

În cazul că este imposibil a se dispune de un astfel de teren în apropiere sau timpul este total nefavorabil, aplicația se poate executa, folosind lada cu nisip. Folosirea lăzii cu nisip implică însă o atentă organizare a ei. Terenul trebuie să fie bine modelat și redat, iar semnele convenționale de reprezentare a obiectelor de pe teren, a inamicului și a elementelor grupei, să fie bine confecționate și proporționate.

Asigurarea materială se va mărgini la posibilitățile locale. În cazul nostru, va fi nevoie de : 10 stegulețe albastre, nuiiele pentru marcarea barajului, 2 ținte mitralieră, 1 țintă pușcă mitralieră, 1 țintă mitralieră, 1 fanion albastru, 4—5 cirifiori, 1 fanion alb, 6 lopeți mici, un fanion roșu, 1 fanion galben, 8 stegulețe roșii, 1 fanion negru și paie pentru marcarea focului de artilerie.

Ca personal, sînt necesari 6 oameni sub comanda unui responsabil, care să echipeze terenul în vederea executării aplicației și să marcheze inamicul.

Organizarea aplicației

— Aliniamentul tranșeeilor inamice va fi marcat cu stegulețe mici albastre.

— Barajul din fața primei tranșeei inamice se va marca prin nuiiele plantate, iar culoarul în baraj printr-o porțiune de 2—3 metri pe care nu se va planta nuiiele. Culoarul va fi folosit pentru a se învăța tehnica trecerii barajului.

- Marcarea cuiburilor de foc inamice pe tranșeea 1-a și în interiorul poziției inamice, se va face prin ținte fixe, cîrșitori etc.
- Focul de artilerie se va marca prin șomoioage de paie aprinse, iar focul de infanterie prin cîrșitori.
- Tunul inamic este marcat printr-un fanion alb.
- Grupele vecine și mijloacele de foc afectate plutonului vor fi marcate fiecare de cîte un soldat cu fanion sau steguleț roșu, după cum reprezintă grupă de pușcași, mitralieră etc.
- Poziția grupei, pe poziția de plecare (platforma puștii mitraliere și locașele pușcașilor) vor fi săpate (cel puțin marcate) din timp, cu ocazia ieșirii în teren, după recunoaștere.

Marcarea inamicului

Cu 2—3 zile înainte de executarea aplicației, comandantul de pluton se duce în terenul recunoscut, la cota 422, dimpreună cu oamenii și materialul necesar, unde fixează următoarele sarcini :

— Soldatul Sandu Ion veți împlînta patru stegulețe albastre la interval de 10 pași unul de altul, pe aliniamentul... (arată pe teren), care marchează tranșeea 2-a inamică. Înfigeți un fanion alb la 100 m N.E. de moviliță (arată) care reprezintă un tun inamic. La fanion roșu ridicat sus, aprindeți patru șomoioage de paie pe linia stegulețelor.

După aceea, comandantul plutonului cu restul oamenilor și materialul respectiv, se deplasează la boschet, dînd următoarele sarcini soldatului Grigore :

— Instalați o țintă mitralieră la 70 m sud de podeț (arată), o țintă aruncător grenade a. t. pe afet la 50 m vest de boschet (arată), o țintă pușcă mitralieră la 30 m în fața aruncătorului de grenade a. t. (arată) și o țintă mitralieră la 30 m în fața boschetului (arată). Apoi, cu cele șase stegulețe albastre marcați tranșeea 1-a inamică, înfigîndu-le pe aliniamentul... (arată) la 10 pași interval unul de altul. În fața stegulețelor, la 40—50 m plantați nuiiele care marchează barajul de sîrmă. În baraj, în dreptul drumului, lăsați o porțiune liberă de 3—4 m, care marchează un culoar prin baraj. După aceea, vă instalați lângă ținta pușcă mitralieră, unde vă faceți un locaș de tragere și, la fanion galben ridicat sus, aprindeți pe linia stegulețelor cinci șomoioage de paie după care reveniți în locașul de tragere, iar la fanion galben balansat sus, minuiți cîrșitoarea.

În continuare, comandantul plutonului se deplasează pe malul de sud al pîrului Sec, unde dă următoarele sarcini :

— Soldatul Barbu Gh. veți planta șase stegulețe roșii pe aliniamentul... (arată), care marchează locul de pe care s-au

retras primele elemente ale trupelor în contact, iar la ordinul meu verbal, veți aprinde patru șmoioage de paie pe aliniamentul stegulețelor, care reprezintă focul de artilerie al inamicului.

— Soldatul Pașa, cu un fanion negru, vă instalați în pădurea Runcului (arată), reprezentînd un tanc amic. La semnalul fanion roșu și galben încrucișate sus înaintați pe direcția copacul de pe cota 422. După ce veți ajunge grupa, vă veți mișca la ordinul meu.

— Soldatul Sava Ion cu un fanion roșu, marcați grupa 1-a. Vă instalați la... (arată). Soldatul Pîrvu cu un fanion roșu, marcați grupa 3-a. Vă instalați la... (arată). Veți acționa la ordinul meu verbal.

Instructorul face o repetiție a întregii acțiuni, pentru a se convinge că s-au înțeles toate sarcinile date, după care dă ordin sergentului Nanu, care a fost numit responsabil, să adune pe malul de sud al pîrului Sec, oamenii și materialele respective. Aici, înainte de a pleca de pe teren, comandantul plutonului marchează locul grupei pe poziția de plecare, apoi cu cei șase oameni, execută platforma puștii mitraliere și locașele de tragere ale pușcașilor grupei.

Desfășurarea aplicației

În ziua aplicației, comandantului plutonului ia măsuri ca sergentul Nanu cu oamenii și materialul necesar pentru organizarea aplicației, să plece cu suficient timp mai devreme, pentru a se instala în teren, înainte de sosirea grupei care se instruieste.

Situația inițială.

Comandantul de pluton aduce grupa direct pe poziția de plecare, o instalează ca în schema anexă, în locașele de tragere pregătite din timp, cu următoarea mențiune: „Considerăm că grupa a ocupat poziția de plecare în cursul nopții trecute, iar trupele noastre care au fost în contact cu inamicul s-au retras înainte de zorii zilei. Primele elemente ale trupelor în contact care se aflau pe aliniamentul stegulețelor roșii, s-au retras în cursul dimineții, neobservate de inamic“.

După ce grupa a fost așezată pe poziția de plecare în formație în lanț, comandantul plutonului anunță tema aplicației, scopul urmărit și problemele de învățat. Se convinge că aceste date au fost înțelese de comandantul grupei și de participanți, după care trece la executarea aplicației, începînd cu ordinul de atac pe care-l dă comandantului grupei, astfel:

— Reper 1: boschetul ce se găsește la un deget dreapta

copacul izolat, distanța 300 m; reper 2 : movilița de pământ ce se găsește la un deget stînga copacul izolat, distanța 400 m ; reper 3 : copacul izolat, distanța 600 m.

— Inamicul se apără pe pantele de sud ale dealului Hirtopului. Prima lui tranșee trece pe la... boschet (Reper 1), 100 m sud podețul de peste rîpă... Tranșeea 2-a trece pe la marginea de sud a crîngului Meilor, apoi 150 m mai încoace de creasta dealului... Prin fața tranșeei 1-a, inamicul a organizat un baraj de sîrmă pe două rînduri de pari. S-au descoperit la inamie : o armă automată în fața boschetului (reper 1), altă armă automată imediat în dreapta drumului, alta în fața podețului de peste rîpă, un aruncător de grenade a. t. pe afet în stînga boschetului și un tun în dreapta moviliței (reper 2).

— Plutonul 2 încadrat la dreapta de plutonul 3 și la stînga de plutonul 1, va ataca inamicul dintre boschet și mîncăturile de pământ, cu misiunea de a cucerii panta dealului Hirtopului, după care se va continua înaintarea pe direcția copacul izolat.

— Grupa 2-a încadrată la dreapta de grupa 1-a și la stînga de grupa 3-a, atacă pe direcția copacul izolat, cu misiunea de a nimici inamicul din tranșeea 1-a și a 2-a de pe această direcție, după care continuă înaintarea pe direcția copacul izolat...

— Grupa 1-a...

— Grupa 3-a...

— Barajul inamic va fi trecut prin culoarul din dreptul drumului (arată) de pe direcția de înaintare, care va fi creat de focul artileriei noastre și desăvîrșit prin grija plutonului. Ordinea de trecere prin culoar : grupa 2-a, grupa 1 și grupa 3-a.

— Plecarea la atac la comanda mea : „Pluton la atac INAINTE“.

— Atacul va fi sprijinit de două grupe mitraliere care înaintează în dispozitivul plutonului și de artilerie și tancuri. În fișia de atac a plutonului acționează trei tancuri : nr. 3 pe direcția de înaintare a grupei 1-a, nr. 4 pe direcția grupei 2-a și nr. 5 pe direcția grupei 3-a. Indicarea obiectivelor pentru tancuri se va face prin cartușe trasoare.

— Semnale : „Tancuri inamice“ o fluierătură lungă. „Avioane inamice“ fluierături scurte repetate, „Gaze“ bătăi în toaca de fier“.

— Aprovizionarea cu muniții prin grija plutonului.

— Înlocuitor la comandă : Serg. Filimon Ion.

După ce comandantul grupei a primit ordinul de luptă de la comandantul plutonului, procedează astfel :

— Numește observatorul grupei : soldaui Cazan sinteti observatorul grupei. Observați inamicul de pe direcția copacul

izolat, între boschet și mîncături (arată). Veți raporta verbal rezultatul observării.

— Indică reperele: Reper 1, boschetul de la un deget dreapta copacul izolat, distanța 300 m; Reper 2: movilița de pămînt de la un deget stînga copacul izolat; distanța 400 m; Reper 3: copacul izolat, distanța 600 m.

— Dă ordinul de luptă:

— Inamicul se apără pe pantele de sud ale dealului Hîrtopului. Prima lui tranșee trece pe la... boschetul (R. 1), 100 m sud podețul de peste rîpă... Tranșeea a doua trece pe la... marginea de sud a crîngului Meilor, 150 m mai încoace de creasta dealului... Prin fața tranșeei 1-a, inamicul a organizat un baraj de sîrmă pe două rînduri de pari. S-au descoperit la inamic: o armă automată în fața boschetului, o altă armă automată imediat în dreapta drumului, alta în fața podețului de peste rîpă, un aruncător de grenade în stînga boschetului și un tun în dreapta moviliței.

— Plutonul 2 din care facem parte, atacă inamicul din porțiunea de teren cuprinsă între boschet și mîncăturile de pămînt pentru a cuceri panta dealului Hîrtopului, după care continuă înaintarea pe direcția copacul izolat de pe creastă (Reper 3)...

— Grupa a 2-a (a noastră) atacă pe direcția copacul izolat (Reper 3) pentru a nimici inamicul din tranșeea 1-a și 2-a de pe această direcție, după care continuă înaintarea pe direcția... (se va da ulterior).

— Barajul inamic se va trece prin culoarul din dreapta drumului pe direcția de înaintare care va fi creat de focul artileriei noastre. Formația de înaintare pe timpul trecerii prin baraj, în coloană cîte unul.

— La dreapta, atacă grupa 1-a din plutonul nostru pe direcția boschetul. La stînga, atacă grupa 3-a din plutonul nostru, pe direcția mîncăturile de pămînt.

— Pușcașul mitralior, soldatul fruntaș Pop Ion, înaintați pe direcția copacul izolat, în măsură a sprijini prin trageri din mers înaintarea grupei. La trecerea prin baraj veți înainta în capul grupei și veți executa trageri din mers asupra tranșeei înția inamică pe direcția de înaintare a grupei. Pe timpul pregătirii de artilerie, la ordinul meu, veți executa foc automat pe tranșeea 1-a inamică între boschet și mîncăturile de pămînt.

În continuare, comandantul grupei precizează misiunea și direcția de înaintare a fiecărui pușcaș.

— Plecarea la atac se execută la comanda mea: „Grupă la atac ÎNAINTE“.

— După trecerea barajului, la comanda mea „Grupă PEN-

TRU LUPȚA" grupa își va relua în fuga cea mai mare formația în lanț și va continua înaintarea pe direcția stabilită (reper 3).

- Tancul nr. 4 sprijină înaintarea grupei.
- Semnale:
- „Tancuri inamice” o fluierătură lungă.
- „Avioane inamice” fluierături scurte repetate.
- „Gaze” bătăi în toaca de fier.
- Înlocuitor la comandă: caporalul Simion Petre.

După darea ordinului de luptă, comandantul de grupă controlează dacă oamenii din grupă au înțeles misiunea, apoi dă ordin ca fiecare pușcaș (inclusiv pușcașul mitralior) să-și îmbunătățească lucrările genistice.

Începînd din momentul cînd comandantul de grupă a primit ordinul de luptă, comandantul plutonului urmărește îndeaproape întreaga activitate a comandantului de grupă și a fiecărui om din grupă. În caz că se fac greșeli, comandantul plutonului intervine, menționează greșeala ce s-a făcut și arată cum trebuie executat corect, repetînd mișcarea sau acțiunea respectivă, dacă este necesar.

Tabelul momentelor

N. moment	Conținutul momentului	Semnăsiul	Materializare	Rezolvare
1	1. Artileria amică execută, pregătirea atacului. 2. Pușca mitralieră trage asupra tranșeei l-a inamică.	Fanion galben sus.	1. Soldatul Grigore aprinde cinci șomoioage de paie pe tranșeea l-a inamică (pe linia stegulețelor albastre). 2. Comandantul plutonului dă ordin ca p.m. să deschidă focul.	1. Comand. grupei observă efectul rocului de artilerie și identifică unde s-a creat culoarul înbarajului inamic. 2. La ordinul comand. de pluton, comand. grupei dă ordin (comanda) ca pușca mitralieră să tragă asupra tranșeei l-a inamică între boschet și mincăturiile de pămînt.
	3. Pregătirea pentru atac.	voce	Comandantul plutonului dă comanda „Pregătiți pentru atac”.	3. Comand. de grupă dă comanda: „Grupă pregătiți pentru atac”. Oamenii se pregătesc pentru atac: încarcă arma, pun baioneta, verifică echipamentul ca să nu-i

Nr. moment.	Conținutul momentului	Semnalul	Materializare	Rezolvare
				jeneze pe timpul atacului, pregătesc grenadele, iar ochitorul puștii mitraliere ajustează cureaua pentru a putea trage din mers.
2	1. Artileria amică a lungit tragerea	Fanion roșu sus	1. Sold. Sandu a-prinde patru șomoișage de paie pe tranșeea 2-a inamică.	1. Tancul amic înaintază repede pentru a ajunge pe linia grupeii în momentul plecării la atac.
	2. Tancul amic a plecat de pe poziția de plecare.		2. Sold. Pașa cu fanionul negru se deplasează în fugă pe direcția copacul izolat.	2. Comandantul de grupă dă comanda: „Grupă la atac ÎNAINTE”.
	3. Plecarea la atac.	voce	3. Comand. plut. dă comanda: „Pluton la atac ÎNAINTE”.	3. Oamenii pleacă la atac în pas viu; iar din cind în cind execută trageri din mers. Pușca mitralieră trage din mers în scurte opriri.
	4. Inamicul trage foc rar de infanterie.	Fanion galben sus.	4. Sold. Grigore minuiie rar cîrîtoarea	
3	1. Trecerea grupei prin culoarul din bărăjul inamic.	voce	1. Comand. plutonului anunță pe comandantul grupei că se apropie de culoar.	1. Comand. de grupă comandă „Grupă pentru trecerea prin culoar în cîrîtoarea cîte unul FUGA-MARȘ”.
	2. Atacul tranșeei 1-a inamică.	voce	2. Comandantul de grupă ordonă reluarea lanțului, aruncarea grenadelor și năvălirea grupei asupra inamicului cu strigăte de ură. Astfel: „Grupă, direcția copacul izolat, direcțional soldatul Cucu, pentru luptă înaintea, aruncați grenadele, la atac năvăliți URA”.	2. Grupă ia formația ordonată și în fuga cea mai mare trece prin culoar. La ieșirea din culoar, tot în fuga cea mai mare, fiecare om din grupă intră în lanț, continuă înaintarea, aruncă grenadele și cu strigăte de ură atacă pe inamic cu foc la gura țevii și cu baioneta. Grupa nu se oprește pe tranșeea 1-a ci continuă înaintarea în urma tancului.

Nr. moment.	Conținutul momentului	Semnalul	Măsurările	Rezolvare
4	Cooperarea cu tancul.	voce	1. Comand. grupei comandă pentru a se trage cartușe trăsore asupra tunului.	1. Comand. de grupă confirmă: „Pușcașii Dimbu, Reper 2, patru degete dreapta, mai departe 100 m, asupra tunului inamic trageți cinci cartușe trăsore. 2. Tancul orientat de cartușele trăsore asupra locului unde se găsește tunul inamic, deschide focul asupra lui.
		voce	Sold. Pașa se oprește și balansează fa-nionul negru că semn că trage în tunul inamic.	

După ce s-a ajuns la aproximativ 100 m dincolo de tranșeeea 1-a inamică, comandantul plutonului dă semnalul de încetarea aplicației, adună grupa (inclusiv oamenii care au marcat inamicul) pe un rând, la copacul izolat (Reper 3), orientat cu fața spre pădurea Runcului, în scopul de a se vedea tot terenul pe care s-a desfășurat aplicația și face critica.

Mai jos se dă un exemplu de felul cum comandantul plutonului face critică acestei aplicații. El va spune:

— Tema aplicației a fost „Grupa de pușcași în luptă ofensivă”, cu scopul de a învăța :

— pe comandantul grupei să conducă grupa în luptă ofensivă și

— grupa de pușcași să acționeze întrunit pe timpul luptei ofensive.

Pentru aceasta, ne-am propus să rezolvăm următoarele probleme:

1. Pregătirea pentru atac.

2. Executarea atacului asupra tranșeeii 1-a inamice, cu plecare la atac, tehnica mișcării pe timpul atacului, tragerea din mers, trecerea prin culoarul din barajul inamicului, atacarea inamicului și cooperarea cu tancul de însoțire.

Cum a acționat astăzi, grupa ?

— Prima problemă de învățat „Pregătirea pentru atac” a

fost însușită de grupă. Toți oamenii au încărcat repede și corect armele, au pregătit grenadele și și-au aranjat echipamentul, iar pușcașul mitralior a ajustat cureaua puștii mitraliere pentru tragerea din mers.

— La problema a doua : Plecarea la atac nu este o mișcare nouă, deoarece am mai învățat-o la exercițiul tactic soldatul în lupta ofensivă. Cu toate acestea, soldatul... și soldatul... nu execută cu suficientă siguranță această mișcare. Ei s-au mișcat moale, au rămas prea în urmă față de tovarășii lor și și-au corectat greșelile numai după ce am intervenit eu. Nici comandantul grupei n-a observat la timp, aceste greșeli. În schimb, s-au evidențiat soldatul... și soldatul... care au executat foarte bine aceste mișcări.

Pe timpul înaintării, s-a păstrat bine direcția de înaintare, iar ritmul mișcării a fost bun. Pușcașul mitralior, sold. fruntaș Pop Ioan, a executat bine tragerea din mers și s-a comportat așa cum trebuie la trecerea prin culoarul din baraj. Însă, soldatul... și soldatul... nu s-au încolonat cu repeziciune. Ei au rămas în urmă și ca urmare, grupa n-a trecut în timpul cel mai scurt prin culoar. Trecerea prin culoar este un punct critic. La trecerea prin culoar grupa este vulnerabilă față de focul inamic, de aceea, este bine ca timpul de trecere să fie redus cât mai mult.

La desfășurarea în lanț a grupei, după trecerea barajului inamic, soldatul... a pierdut direcția și nu și-a ocupat locul în dispozitiv decât foarte târziu.

Nu s-a învățat încă bine aruncarea grenadelor de mână în tranșeea inamică. În aplicația de astăzi, nu s-a reușit să obținem aruncarea grenadelor în același timp, de către toți oamenii. Unele grenade n-au nimerit în țintă, iar soldatul... a aruncat grenada foarte aproape. Acest lucru este foarte dăunător. Nu numai că nu lovești inamicul, dar explozia grenadei poate să producă pierderi în rândurile noastre.

Tehnica executării atacului asupra inamicului s-a însușit. Năvălirea cu avânt asupra inamicului cu strigăte de URA, s-a făcut în general cu toată grupa în același timp. Nimeni nu s-a oprit în tranșeea 1-a inamică. Totuși soldatul... n-a acționat energic și cu repeziciune. Acest lucru este dăunător, deoarece inamicul poate să ți-o ia înainte și în loc să-l scoți tu din luptă pe el, te scoate el pe tine.

— Comandantul grupei a dat bine și la timp comenzile, însă prea încet. Comenzile au fost greu auzite de oamenii din grupă. Pe câmpul de luptă, din cauza zgomotului exploziilor și a huruitului făcut de tancuri se aude greu o comandă, dacă nu-i dai răspicat și cu voce tare. De asemenea, comandantul de

grupă nu a stăpinit în mod desăvârșit grupa sa pe timpul acțiunii. Din această cauză, nici n-a putut observa în bune condiții greșelile făcute de oamenii din grupa sa.

— În general, grupa a acționat bine și scopul aplicației a fost atins. Soldatul... va trebui să vă antrenați în aruncarea grenadelor ca să le puteți arunca la distanță mai mare.

— Are cineva vreo întrebare de pus ?

— După ce dă răspunsul la întrebările puse, comandantul plutonului anunță că aplicația a luat sfârșit.

APLICAȚIA Nr. 2

GRUPA DE PUȘCAȘI IN APĂRARE

Generalități

Apărarea este o formă de luptă în care infanteria cu ajutorul celorlalte arme, trebuie să mențină ferm terenul ocupat, să respingă atacul forțelor superioare ale inamicului și să-i producă pierderi cât mai mari.

Pregătirea pentru luptă printre altele, se face și prin aplicații tactice.

În aplicațiile tactice, comandantul grupei învață pe soldații din grupa sa, să sape repede locașe și să distrugă tancurile și infanteria inamică. La rândul său, comandantul de grupă este instruit de comandantul plutonului în așa fel, ca să capete practică în organizarea apărării, să știe să coopereze cu grupele vecine și cu mijloacele de foc instalate pe poziția de apărare a grupei și să conducă grupa pe timpul desfășurării luptei de apărare.

Grupa de pușcași apără un front pînă la 150 m din raionul de apărare al plutonului, pe care-l organizează ca pe o tranșee continuă. Pe acest front, efectivul grupei se instalează pe aproximativ 50 m așa fel încît să acopere cu focul ei tot frontul pe care are misiunea să-l apere. În tranșee, se sapă și se amenajează o platformă de tragere de bază și altele de rezervă pentru pușca mitralieră, locașe pentru pușcași, nișe pentru muniție, scări de ieșit din șanț etc. Pe poziția de apărare a grupei sau în apropierea ei, se mai găsesc dispuse și alte mijloace de foc care nu aparțin grupei, dar care ajută apărarea sa. Cu acestea, grupa organizează o strînsă cooperare.

Mijlocul principal pentru nimicirea inamicului care atacă, este focul organizat al tuturor categoriilor de armament. La distanțe sub 400 m, focul armamentului infanteriei are o mare eficiență cu condiția să fie tras cu precizie și prin surprindere.

Focul grupei de pușcași în apărare, trebuie să acopere toată fața poziției de apărare a grupei, așa fel, ca orice punct de pe teren, din fața poziției, care se găsește sub 400 m să fie bătut eficient de focul ei. De asemenea, barajele din fața poziției de apărare a grupei și căile de acces de la inamic spre poziția grupei, să fie bătute de tot focul grupei și în special de focul puștii mitraliere.

Legătura de foc între grupele de pușcași în dispozitiv de luptă se face de la dreapta la stînga.

Toate mijloacele de foc ale grupei trebuie să fie în măsură să deschidă focul și în condiții de vizibilitate redusă (fumizarea terenului de către inamic, noaptea, pe ceață, viscol etc.).

Pentru realizarea cooperării în cadrul grupei, toți soldații trebuie să cunoască bine misiunea lor, misiunea grupei și a plutonului.

Pentru cooperarea cu mijloacele de foc dispuse pe poziția de apărare a grupei sau în apropierea ei, precum și pentru cooperarea cu grupele de pușcași vecine, comandantul de grupă trebuie să cunoască bine: reperele, mijloacele stabilite pentru indicarea reciprocă a obiectivelor, misiunile grupelor vecine, misiunile mijloacelor de foc, pozițiile și sectoarele lor de tragere și procedeele stabilite pentru sprijinirea reciprocă cu foc.

Comandantul grupei primește misiunea pentru apărare, în teren la recunoaștere, de la comandantul plutonului care-i indică: reperele, informații asupra inamicului, misiunea și dispozitivul plutonului, misiunea grupei de pușcași, sectorul de tragere de bază și complementar al puștii mitraliere, pozițiile de tragere de bază și de rezervă ale puștii mitraliere, semnalul de deschidere și încetarea focului, sprijinul de foc pe care-l va primi grupa, cînd trebuie să fie gata de luptă, lucrările de executat, locul comandantului de pluton.

La primirea misiunii, comandantul de grupă trebuie să-și însușească: poziția unde se va instala grupa pentru apărare, fișa de tragere, sectorul de tragere de bază și complementar al puștii mitraliere, pozițiile de tragere de bază și de rezervă ale puștii mitraliere și obiectele de pe teren asupra cărora trebuie pregătite concentrările de foc.

După primirea misiunii, comandantul de grupă face și el la rîndul său o scurtă recunoaștere, cu care ocazie stabilește concret pe teren datele însușite la primirea misiunii, precum și locașele individuale de tragere ale pușcașilor. De asemenea, organizează curățirea terenului pentru îmbunătățirea observării și executării focului.

După recunoaștere, comandantul de grupă aduce grupa pe

poziție, organizează observarea, stabilește reperele și dă verbal ordinul de luptă, care în general, cuprinde :

- reperele ;
- unde este inamicul, ce face și de unde se așteaptă să apară ;
- misiunea și poziția de apărare a plutonului ;
- misiunea grupei, poziția de apărare, fișa de tragere și sectorul focului concentrat ;
- ce lucrări genistice se fac și când trebuie să fie gata de luptă ;
- pozițiile de apărare ale grupelor vecine, unde se găsește poziția siguranței de luptă și misiunea ei ;
- pozițiile de tragere și sectoarele de tragere ale mijloacelor de foc dispuse pe poziția de apărare a grupei sau în apropierea ei ;
- misiunea puștii mitraliere, poziția de tragere de bază și 2—3 poziții de rezervă, sectorul de tragere de bază și sectorul de tragere complimetar (pentru legătura de foc cu vecinii și executarea tragerii în spatele grupei) ;
- locul fiecărui pușcaș, misiunea aruncătorului de grenade a. t. ;
- când trebuie să fie gata pentru îndeplinirea misiunii ;
- semnalele de înștiințare asupra apariției tancurilor, și atacului chimic al acestuia, și modul de acțiune la aceste semnale ;
- locul unde se găsește comandantul de grupă ;
- semnalele pentru legătură și procedeele pentru indicarea obiectivelor ;
- locul punctului de aprovizionare de luptă al companiei și locul punctului medical al batalionului ;
- înlocuitorii comandantului de grupă.

După ce se dă ordinul de luptă, comandantul de grupă trebuie să organizeze îmbunătățirea observării și executării focului, trasează tranșeele și face țărșarea, organizează lucrul pentru executarea săpăturilor necesare, precizând fiecărui om din grupă unde și face locașul de tragere și când trebuie să fie gata lucrarea.

În timp ce grupa lucrează la organizarea poziției, comandantul de grupă trimite improspătătorul pentru primirea munițiilor, măsoară distanțele până la repere și până la alte puncte din teren asupra cărora grupa pregătește focul, întocmește fișa de tragere în două exemplare (unul pentru comandantul de pluton), verifică dacă oamenii din grupă cunosc misiunile primite

și, cînd grupa este gata de luptă, raportează aceasta comandantului de pluton.

Săparea lucrărilor și amenajarea poziției, începe imediat și se continuă fără încetare pînă la terminare, ferit de vederile terestre și aeriene ale inamicului.

Cînd grupa nu este în contact direct cu inamicul, lucrările de apărare se fac în următoarea ordine de urgență :

- se organizează îmbunătățirea observării și executării focului ;

- se sapă șanțuri adăpost înguste pentru personalul grupei în scopul de a se putea adăposti inițial în cazul unui atac din partea aviației inamice ;

- se lărgeste tranșeea și se execută mascarea ei ;

- se execută nișe sub parapet pentru adăpostirea soldaților față de focul de artilerie și față de atacul atomic al inamicului ;

- se sapă șanțul de comunicație spre înapoi, dacă comandantul de pluton a dat această sarcină.

Dacă trecerea la apărare se face sub focul inamicului sau în situația că inamicul poate să apară în scurt timp, tranșeea se sapă, începînd cu locașul individual pentru tragere din poziția culcat, care treptat se adîncește pentru profil în poziția în picioare, după care locașele de tragere se unesc în tranșee continuă. Unirea gropilor se face, fiecare apărător săpînd spre stînga sa.

Pe tot timpul executării lucrărilor, se execută observarea continuă a terenului din față, observarea aeriană, observarea chimică precum și observarea semnalelor date de comandantul plutonului și de vecini. Pe timpul lucrului, soldații au armele gata pentru executarea focului asupra inamicului terestru și asupra avioanelor.

Serviciul de observare se execută pe rînd, de toți soldații din grupă. Observatorul stă în permanență pe locul indicat de comandantul de grupă și execută observarea.

Observatorul trebuie să cunoască reperele, punctele din teren care trebuie observate în mod deosebit, pozițiile de apărare ale grupei sale și ale vecinilor, locul unde se găsește comandantul de grupă, comandantul de pluton și semnalele stabilite. El raportează prin voce comandantului grupei, tot ce observă. La apariția aviației inamice sau cînd vede ori aude semnalul de alarmă aeriană, observatorul dă la rîndul său acest semnal, continuînd să observe spațiul aerian și inamicul terestru.

La semnalul de alarmă aeriană, atunci cînd inamicul te-

terstru nu acționează, grupa se pregătește pentru executarea focului de salvă asupra avioanelor care zboară sub 500 m. Dacă aviația inamică atacă o dată cu trupele terestre inamice, grupa va executa focul asupra avioanelor numai dacă primește în mod special această sarcină. Altfel, ea acționează normal, adică asupra inamicului terestru.

La semnalul de alarmă chimică, tot personalul grupei folosește mijloacele de apărare antichimică. Dacă în același timp cu atacul chimic, inamicul trece la ofensivă, grupa rămâne pe poziție, folosește materialul individual de protecție și respinge atacul inamicului. Dacă inamicul terestru nu acționează, grupa poate fi dusă în adăpost, afară de observator care rămâne pe poziție.

La apariția inamicului terestru, observatorul dă semnalul alarmei de luptă. La acest semnal, grupa ocupă repede și ferit de vederile inamicului, poziția de apărare și se pregătește pentru luptă.

Când inamicul nu acționează, oamenii din grupă își îmbunătățesc poziția ori se odihnesc în nișele de sub parapet sau într-un adăpost comun, amenajat pe poziția grupei sau în apropierea ei. În acest caz, pe poziție rămâne numai observatorul.

Pentru alarmarea grupei, când aceasta se găsește în adăpostul colectiv, se instalează de la observator la adăpost, un mijloc simplu de semnalizare. Când observatorul dă alarma de luptă, soldații ocupă în fugă poziția și se pregătesc pentru luptă.

În timpul pregătirii de artilerie a inamicului, comandantul de grupă trebuie să execute personal observarea inamicului, în scopul de a stabili la timp, momentul plecării lui la atac.

Când inamicul trece la atac, grupa de pușcași îl respinge, folosind focul tuturor mijloacelor sale. Pușcașii și pușcașul mitralior execută focul asupra infanteriei inamice, în timp ce mijloacele antitanc ale grupei nimicesc tancurile. Pentru nimicirea tancurilor se folosesc focurile aruncătorului de grenade anti-tanc portativ, sticle incendiare, grenade de mină aruncate sub șenilă etc. Față de tancurile care n-au fost nimicite și trec peste tranșee, apărătorii care se găsesc în calea lor se adăpostesc în fundul tranșeei. După ce tancul a trecut, aruncă din nou asupra lui, grenade, sticle incendiare etc.

Comandantul de grupă concentrează tot focul grupei sale asupra locurilor de adunare ale infanteriei inamice și acolo unde s-a apropiat mai mult de poziția grupei. Când în fața grupei sînt mai multe obiective importante, comandantul de grupă va face o repartitie judicioasă a focului său asupra acelor obiective.

Inamicul care s-a apropiat de poziția de apărare a grupei

este nimicuit cu grende de mână și foc la gura țevii ; cînd acesta reușește să pătrundă în tranșee, este nimicuit prin lupta corp la corp.

Față de efectul atomic, apărătorii se adăpostesc în nișele din tranșee sau în gropile individuale. După trecerea undei de șoc (în general 5—6 secunde de la explozie), apărătorii folosesc mijloacele individuale de protecție contra substanțelor radioactive de luptă, continuînd misiunea de apărare. Mijloacele de protecție (masca, costumul de protecție etc.) se scot numai la ordinul comandantului.

Scopul aplicației

1. A învăța pe comandantul de grupă :
 - a. Să execute practic organizarea apărării în situația că inamicul va apare în scurt timp.
 - b. Să conducă lupta grupei pe timpul respingerii atacului inamic.
 2. A desăvîrși instrucția individuală a soldaților, învățîndu-i să lupte în comun, pentru îndeplinirea misiunii primite de grupă.
- Metoda.* Aplicație tactică cu simplă acțiune și cu inamicul marcat.

Probleme de învățat

1. Primirea și însușirea misiunii și recunoașterea poziției.
 2. Aducerea grupei pe poziție, organizarea observării, stabilirea reperelor și darea ordinului de luptă.
 3. Organizarea îmbunătățirii observării și executării focului, organizarea și executarea lucrărilor genistice și activitatea comandantului de grupă pe timpul organizării genistice a poziției.
 4. Respingerea atacului inamic în fața poziției.
 5. Acțiunile grupei în cazul pătrunderii inamicului în poziția de apărare.
- Asigurarea materială :* 5—6 cîrlitóri, 7 fanioane albastre, 2 fanioane negre, 8 fanioane roșii, 2 fanioane galbene, 2 ținte aruncător grenade antitanc, 2 ținte mitralieră, o machetă tanc (sau fanion alb), 1 toacă de fier, lopeți mici pentru săpat (pentru fiecare om din grupă), binoclu, grenade de exercițiu, arme de exercițiu, paie pentru marcarea focului de artilerie.

Organizarea aplicației

Cu câteva zile înainte, comandantul plutonului recunoaște terenul pe care se va executa aplicația. Terenul ales va fi cât mai aproape pentru a nu se pierde prea mult timp cu deplasarea.

La recunoaștere, stabilește situația tactică în care se va lucra, poziția de apărare a grupei, reperele, fișa de tragere, modul de marcarea al inamicului (ca în schema anexă), materialele necesare și planul de desfășurare al aplicației.

Cu o zi înainte de executarea aplicației, comandantul plutonului iese din nou în teren, cu oamenii și materialul necesar și organizează marcarea inamicului. Oamenii de la inamic sînt puși sub comanda unui instructor responsabil.

Comandantul plutonului organizează **MARCAREA INAMICULUI**, astfel :

Semnalul	Ce reprezintă	Cum se marchează acțiunea inamicului
Două fanioane roșii încrucișate sus.	Lupta pe poziția siguranței de luptă.	Pe marginea de Nord a satului Poiana și a pădurii Dumbrava se aprind șomoișă de paie și se pune în funcție o cirioară puternică (de preferință metalică pentru a se auzi). Execută soldatul Petcu Radu
Fanion roșu balansat sus.	Retragerea de pe poziția siguranței de luptă.	Pe marginea de Vest a pădurii Dumbrava Sold. Petcu aprinde un foc de paie care reprezintă o rachetă albă, semn că luptătorii de pe poziția siguranței de luptă au început retragerea. Grupa de pușcași de pe poziția siguranței de luptă din fața poziției plutonului, reprezentată de sold. Petcu Radu cu un fanion roșu, se retrage prin pădurea Dumbrava, în lungul căii ferate, ieșind din fișa de tragere a plutonului (săgeata întreruptă de pe schemă).
Un fanion roșu ridicat sus.	Cercetarea inamică și apariția unor forțe puternice inamice.	O grupă de infanterie inamică apare din pădurea Dumbrava, executînd acțiuni de cercetare asupra grupului de case și a cantonului de pe c.f., după care se îndreaptă spre Ruine (săgeata continuă). Marchează sold. Ionescu care are asupra sa un fanion albastru. În urma grupei care execută cercetarea, înaintază trei grupe inamice prin flanc este unul (săgețile cu inele). La moviță, sînt primite cu foc de mitralieră din interiorul poziției (Focul de mitralieră marcat cu cirioare de sold. Sava Goiu). Cele trei grupe,

Semnalful	Ce prezintă	Cum se marchează acțiunea inamicului
		combinând focul cu mișcarea, se infiltrează în valea Seacă, unde se opresc. (Marchează sold. Petrescu, Georgescu și Pană cu fanioane albastre. Focul inamic se marchează prin balansarea fanioanelor albastre).
Un fanion roșu lateral	1. Inamicul se organizează pe poziția de plecare. 2. Artileria inamică execută pregătirea atacului. 3. Artileria amică trage pe valea Seacă	1. Cele trei grupe de pe valea Seacă se organizează la teren. (Marchează sold. Petrescu, Georgescu și Pană; și-au infipt fanioanele în fața lor). 2. Artileria inamică execută o scurtă tragere de pregătire a atacului (sold. Popa aprinde șomoioage de paie pe poziția grupei și în apropierea ei). 3. Artileria amică trage pe valea Seacă (sold. Ionescu aprinde șomoioage de paie pe valea Seacă între podeț și boschet).
Fanion roșu mișcat lateral.	Tancurile inamice pornesc la atac.	Un tanc inamic apare între satul Poiana și pădurea Dumbrava cu direcția movila (soldatul Soare cu o machetă tanc sau fanion alb). El înaintează spre poziția grupei. (La fanion roșu mișcat vertical succesiv și repede, tancul se oprește și reia înaintarea la fanion roșu mișcat lateral. Aceasta pentru sincronizarea mișcării între tanc și infanterie. În realitate tancul nu se oprește).
Fanion roșu balansat jos.	1. Inamicul a lungit tragerea de artilerie. 2. Inamicul a plecat la atac. 3. Artileria amică trage la cele două movile.	1. Sold. Popa aprinde șomoioage pe creasta dealului Măgura. 2. Cele trei grupe inamice pornesc la atac, executând înaintarea în pas viu și trăgând din mers. (Execută sold. Petrescu, Georgescu și Pană care au fanioane albastre asupra lor). 3. La cele două movile, cele trei grupe sînt oprite de focul apărării. 4. Tancul inamic avariat la cele două movile. 5. Artileria trage pe linia celor două movile. (Sold. Ionescu aprinde șomoioage de paie la cele două movile).
Fanion roșu și galben încrucișate sus.	Inamicul a pătruns în poziția vecinului din stînga.	Trei grupe inamice au pătruns între grupa 2 și 3. unde au fost oprite. (Marchează sold. Bălan, Rusu și Profir cu cîte un fanion albastru). Au început înaintarea din lanul de porumb.

Simbolul	Ce reprezintă	Cum se marchează acțiunea inamicului
Fanion galben ridicat sus.	Inamicul pătruns, rămâne agățat de teren la 50—80 m în fața Buturugii.	Inamicul pătruns între grupa 2 și 3 este asvirlit din poziție, de focul apărării. Sold. Bălan, Rusu și Profir se retrag și rămân la 50—60 m în fața grupelor 2—3.
Fanion galben balansat lateral.	Inamicul de la cele două mobile reia atacul.	1. Inamicul de la cele două mobile reia atacul (are pierderi mari; apar numai două fanioane; sold. Pană rămâne pe loc). 2. Cele două grupe inamice ajung la 30 m, aruncă grenade, însă sînt nimicite de grenadele apărării și prin lupta corp la corp.

Fanion galben balansat sus, înseamnă „stai“.

Fanion galben mișcat vertical „se repetă mișcarea“.

Comandantul plutonului face o repetare a acțiunii inamicului, pentru a se convinge dacă fiecare om de la inamic a înțeles ce are de făcut, după care părăsește terenul.

A doua zi, comandantul plutonului va lua măsuri ca instructorul responsabil cu oamenii care marchează inamicul și cu materialul necesar, să plece cu suficient timp mai de vreme, pentru ca instalarea lor să fie terminată înainte de începerea aplicației.

Desfășurarea aplicației

1. Organizarea apărării

Aplicația începe de pe D. Măguri, la adăpostul crestei dealului, înapoia mîncăturilor de pămînt în formă de V.

Plutonul organizat pe 3 grupe de pușcași, este așezat culcat cu fața spre satul Poiana, în formație articulată în linie cu intervalul dintre grupe redus la 10 m. Înapoia plutonului, se găsesc tot în aceeași formație și în poziția culcat, mijloacele de foc cu care plutonul a fost întărit.

Comandantul plutonului anunță *tema, scopul urmărit* și modul cum va fi *marcat inamicul* și focul său. Numește înlocuitor la comandă, după care dă ordin comandanților de grupă și a mijloacelor de întărire să meargă cu el la recunoaștere.

Fiecare comandant de grupă, lasă înlocuitor la comandă, ia

agentul de transmisiune și urmează pe comandantului plutonului la recunoaștere.

Comandantul plutonului, cu comandanții din subordine, se deplasează prin flanc câte unul la mîncăturile în formă de V, unde verbal dă următorul ordin de luptă :

— Reper 1 : casa mare de la colul drumului, distanță 800 m; Reper 2: movilița, 600 m; Reper 3 : La Ruine, 500 m; Reper 4 : podețul, 400 m; Reper 5 : cele două movilițe, 200 m.

— Inamicul se așteaptă dinspre nord, din direcția satului Poiana (arată pe teren). În 2—3 ore el poate să atace poziția siguranței de luptă, care se găsește instalată pe aliniamentul satului Poiana — pădurea Dumbrava.

— Plutonul nostru, întărit cu două grupe de mitraliere și o grupă de aruncătoare de grenade antitanc pe afet, apără o poziție pe pantele de nord ale D. Măgura, între movilița de la drumul de care și groapa rotundă cu bălării (arată pe teren). Va fi gata de luptă peste două ore.

— La dreapta, se apără plutonul 1 din compania noastră, cu grupa 3-a la flancul stîng, care se organizează în apărare, începînd de la moviliță (drumul de care) spre est.

— La stînga, se apără plutonul 3, care ocupă poziție la vest de groapa rotundă cu bălării.

— Subunitățile noastre de pe poziția siguranței de luptă se vor retrage la ordin, în lungul căii ferate, intrînd în poziție prin raionul companiei din dreapta.

— Grupa 1-a are misiunea de a nimici inamicul care ar pătrunde în fișia limitată la dreapta : movilița, cantonul de pe c. f., iar la stînga mîncăturile de pămînt, boschetul de dincolo de drum. În acest scop, ocupă o poziție de apărare între moviliță (drumul de care) și mîncăturile de pămînt. Pușca mitralieră va ocupa o poziție de tragere de bază la aproximativ 50 m dincolo de tufă (arată). Sector de tragere de bază între canton și Ruine, iar sector de tragere complementar între moviliță și boschet. Poziția de tragere de rezervă se va organiza la 50 m în stînga moviliței de unde să se poată trage prin spatele grupei, în direcția buturuga și groapa cu bălării. Focul se deschide la semnalul meu „o fluierătură lungă”; încetarea focului la „fluierături scurte repetate”.

În fața grupei, trage în direcția copacul izolat o grupă de mitraliere, amplasată în stînga drumului de care; altă grupă de mitraliere amplasată la 80 m sud de buturugă, trage în direcția mîncăturilor de pămînt din jumătate la dreapta.

În dispozitivul grupei, este amplasată o grupă de aruncătoare de grenade antitanc pe afet, care acționează în fișia de tragere a grupei.

- Grupa 2-a...
- Grupa 3-a...
- Mijloacele de întărire...

Artileria și aruncătoarele noastre vor executa trageri în fața poziției, pe valea Seacă, la cele două movile etc.

Lucrări de executat. Până peste o oră, se va realiza :

- organizarea îmbunătățirii observării și executării focului și
- locașe de tragere genulicra genunchi pentru pușcași și platformele pentru pușca mitralieră; ulterior, se va trece la adâncirea locașelor de tragere pentru poziția în picioare și la unirea acestora într-o tranșee continuă.

Semnale :

- Alarmă aeriană, bătăi în toaca de fier.
- Alarma de tancuri și alarma chimică se va da cu vocea.
- Punctul meu de comandă și observație, la 50 m înapoia

grupeii a 2-a.

Punctul medical al batalionului la...

Înlocuitor la comandă, serg. Tobă V.

După primirea ordinului, comandantul grupei, prin agentul de transmisiune, aduce grupa pe poziție. Până la sosirea grupei, el se ocupă cu recunoașterea de detaliu a poziției. După sosire, comandantul grupei așază grupa în dispozitiv de apărare pe poziție, numește observatorul grupei, precizează reperele (vezi schema) și dă următorul ordin de luptă (verbal) :

— Inamicul se așteaptă dinspre nord, din direcția satului Poiana (arată pe teren). În 2—3 ore el poate să atace poziția siguranței noastre de luptă care se găsește instalată pe aliniamentul satului Poiana și pădurea Dumbrava.

— Plutonul nostru apără o poziție pe pantele de nord ale D. Măgurii între movilița de la drumul de care și groapa rotundă cu bălării.

— Grupa noastră ocupă o poziție de apărare între movilița și mîncătura de pămînt, cu misiunea de a nimici inamicul care ar pătrunde în fișia de tragere limitată la dreapta : movilița, cantonul de pe c. f., iar la stînga : mîncăturile de pămînt, boschetul de dincolo de drum. Peste o oră, grupa trebuie să fie gata de luptă.

— La dreapta, începînd de la drum, se apără grupa 3-a din plutonul 3 ; la stînga, începînd de la mîncături, se găsește grupa 2-a din plutonul nostru (arată pe teren).

— În fața grupei, trage o grupă de mitraliere în direcția copacul izolat (arată pe teren) care este amplasată în stînga drumului și o altă grupă de mitraliere amplasată la 80 m sud de buturugă cu direcția de tragere mîncăturile de pămînt din jumătate la dreapta. La 80 m înapoia grupei noastre și spre stînga, se găsește o grupă de aruncătoare de grenade a. t. pe afet, care acționează în fîșia noastră de tragere.

— Artileria și aruncătoarele noastre vor executa trageri în fața poziției, pe valea Seacă și la cele două movile.

— Pușca mitralieră, ocupă o poziție de tragere de bază la 50 m nord de tufă. Se va mai săpa o poziție de tragere de rezervă acolo, la 50 m în stînga moviliței de lîngă drum. Sectorul de tragere de bază al puștii mitraliere între canton și Ruine, iar complimentar între movilă și boschet. Din poziția de tragere de rezervă, se va trage prin spatele grupei, în direcția buturugă și groapa cu bălării.

— Pușcașii vor săpa locașe individuale de tragere (arată locul fiecăruia pe teren).

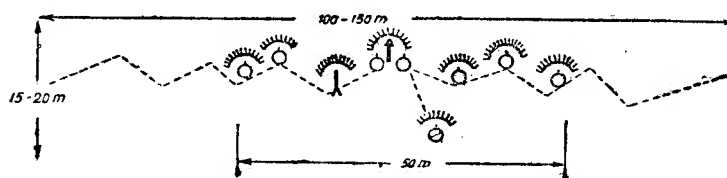
— Focul se va deschide la semnalul meu „o fluierătură lungă“, iar încetarea la „fluierături scurte repetate“.

— Semnale: alarmă aeriană, bătăi repetate în toaca de fier, alarma de tancuri și alarma chimică se dau cu vocea.

— În timp de o oră se va curăți cîmpul de tragere și vedere și se vor executa locașe de tragere în poziția genunchi. Ulterior, se va trece la adîncirea locașelor de tragere pentru poziția picioare și la unirea locașelor de tragere.

— Punctul medical al batolionului la...

Schema cu dispozitivul de apărare al grupei

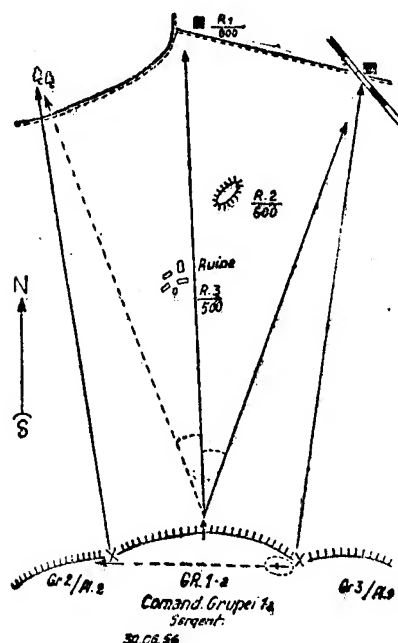

— Mă găsesc în dreapta și înapoi a puștii mitraliere. Înlocuitor la comandă serg. Barnea Gh.

După darea ordinului, comandantul de grupă controlează dacă oamenii din grupă cunosc situația, misiunea grupei și sarcinile lor. Apoi, verifică modul de instalare al puștii mitraliere și a fiecărui om în parte, în scopul de a vedea dacă aceștia pot executa focul în bune condiții.

După ce fiecare element al grupei și-a marcat locul unde se va executa locașul de tragere (vezi schema cu dispozitivul grupei), la ordinul comandantului de grupă întreaga grupă, afară de observatorul grupei și trăgătorul puștii mitraliere trece la organizarea îmbunătățirii observării și executării focului, în scopul de a înlătura colțul lanului de porumb care stingherește observația și tragerea. După defrișarea porumbului, oamenii își sapă locașele de tragere. În acest timp, comandantul de grupă supraveghează lucrul, măsoară (apreciază) distanțele până la repere și întocmește fișa de tragere în dublu exemplar, din care unul îl prezintă comandantului de pluton.

FISA DE TRAGERE
a grupei 1-a din plutonul 2

Comandantul plutonului urmărește activitatea comandantului de grupă, verificând în special :

- dacă comandantul de grupă a dat bine ordinul de luptă ;
- dacă de pe locul ales, pușca mitralieră poate executa în bune condiții misiunile de tragere ;
- dacă grupa acopere cu foc tot frontul de apărare, dacă oamenii cunosc misiunea plutonului și a grupei, reperele și sarcinile lor și dacă locurile ocupate de pușcași sînt cele mai indicate ;
- mersul lucrărilor genistice, mascarea lor și organizarea îmbunătățirii observării și executării focului.

2. Respingerea atacului inamic.

Nr. mom	Conținutul momentului	Semnala	Materializare	Rezolvare
1	Apariția unui avion inamic la înălțime de peste 1000 m	Instructorul anunță cu vocea	Observatorul bate în toaca de fier.	Comand. de grupă ordonă : Incetați. Mascăți lucrările cu foaia de cort. Rămîneți nemișcați. Observatorul intensifică observarea aeriană. Oamenii execută (incetează imediat lucrul, scot foaia de cort, acoperă întreaga săpătură și rămîn nemișcați).
2	Dispariția avionului inamic	voce	Comandantul plutonului anunță dispariția avionului.	Comand. grupei ordonă : „Continuați”. Oamenii își reiau activitatea (continuă săpatul).
3	Lupta pe poziția siguranței de luptă și retragerea subunităților noastre de pe poziția siguranței de luptă.	— 2 fanioane roșii încrucișate sus — fanion roșu lansat sus	Se aprind șomoioagele de paie și se mînuiesc cîrlitoarele pe linia satului și pădurii Un om cu fanion roșu se retrage în lungul c.f.	Comand. grupei ordonă : definitivăți mascarea lucrărilor și fiți gata de luptă. Oamenii termină mascarea, ocupă locașele, pregătesc muniția și rămîn atenți gata de a deschide focul.

Nr. mem.	Conținutul momentului	Semnăful	Materializare	Rezolvare
4	<p>— Cercetarea inamică și apariția unor forțe puternice inamice.</p> <p>— Inamicul este luat sub focul automat tras din interiorul poziției de apărare.</p>	Fanion roșu ridicat sus.	<p>— Cercetarea inamică — un om cu fanion albastru.</p> <p>— Fiecare grupă inamică un om cu fanion albastru.</p>	<p>— Grupa rămâne mai departe ca la momentul 3.</p> <p>— Observatorul raportează cele observate.</p> <p>— Comand. grupei urmărește cu atenție mișcările inamicului și efectul focului automat tras din interiorul poziției de apărare.</p>
5	<p>— Inamicul se organizează pe poziția de plecare (V. Seacă).</p> <p>— Artileria inamică execută pregătirea atacului.</p> <p>— Artileria amică trage pe V. Seacă.</p>	Fanion roșu lateral.	<p>— Cei trei oameni cu fanioane albastre, înfig fanioanele în fața lor.</p> <p>— Se aprind șomoloage pe valea Seacă și pe linia grupei.</p>	<p>— Grupa stă adăpostită în lucrările individuale.</p> <p>— Observatorul continuă observarea.</p> <p>— Comand. grupei observă efectul focului de artilerie și mișcările inamicului.</p>
6	— Apariția tancurilor inamice	Fanion roșu mișcat lateral	O machetă tanc sau fanion alb, apare între pădure și sat. Înaintează cu viteză mare.	<p>— Comand. grupei ordonă :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Aruncătorul de grenade a.t. fiți gata de tragere. 2. Pușcașii să aibă grenadele gata. 3. Sold. Horă și Bușatu pregătiți sticlele incendiare.

Nr. mom	Conținutul momentului	Semnalul	Materlăfzare	Rezolvare
7	<p>1. Inamicul a lungit tragerea de artilerie.</p> <p>2. Inamicul atacă (infanterie-tancuri).</p> <p>3. Artileria noastră trage la cele două movile.</p>	Fanion roșu balansat jos	<p>1. Se aprind șomoloage pe creasta dealului și la cele două movile.</p> <p>2. Oamenii cu fanioane albastre din fața plutonului atacă.</p> <p>2. Tancul n-a ajuns încă la înălțimea infanteriei.</p>	<p>— Comandantul plutonului dă semnalul de deschiderea focului; comand. grupei dă semnalul „fluierătură lungă”. Toată grupa a deschis foc asupra inamicului care a plecat la atac de pe poziția de plecare. Aruncătoarele n-au deschis încă focul deoarece tancul este prea departe (a ajuns la Ruine). Oamenii trag liniștit și bine ochit.</p>
8	<p>1. Inamicul din fața grupei s-a oprit la cele două movile.</p> <p>2. Tancul inamic a fost avariat la cele două movile.</p> <p>3. Inamicul din fața grupei 2 și 3 a pătruns în poziție.</p> <p>4. Artileria amică continuă să tragă la cele două movile.</p>	Fanion roșu și galben în crucișat sus.	<p>1. Cei trei oameni cu fanioane albastre și macheta tanc (fanion alb) se opresc la cele două movile.</p> <p>2. Cei trei oameni cu fanioane albastre din fața grupei 2 și 3 după ce au trecut peste tranșee 1-a, se opresc pe linia buturugii.</p> <p>3. Se aprind șomoloage la cele două movile.</p>	<p>1. Comandantul grupei ordonă: pușcașii și aruncătorii de grenade anti-tanc țin sub foc inamicul de la cele două movile.</p> <p>2. Pușca mitralieră ocupă poziția de tragere de rezervă și trage prin spatele grupei în inamicul pătruns la buturugă.</p> <p>3. Pușcașii execută focul mai departe asupra inamicului oprit la cele două movile, iar pușca mitralieră din poziția de tragere de rezervă trage în inamicul de la buturugă, pentru a-l opri și a-l respinge.</p>

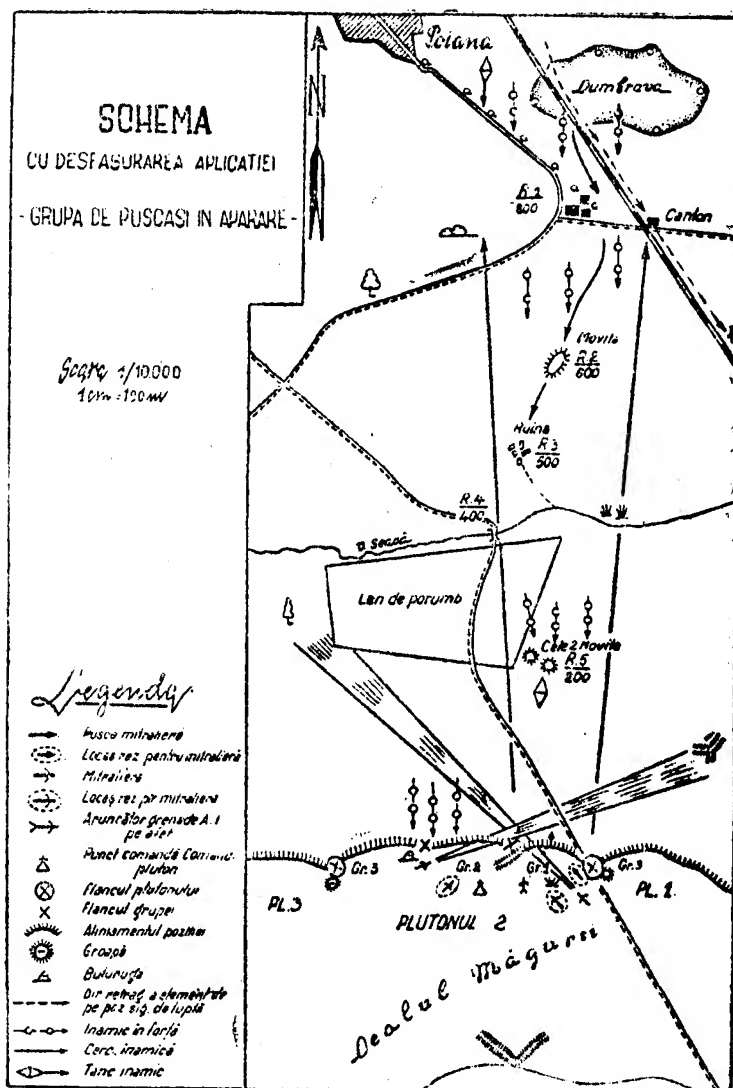
Nr. mon	Conținutul momentului	Semnalați	Materializare	Rezolvare
9	1. Inamicul de la buturugă este respins. 2. Inamicul de la cele două movile reia atacul.	Fanion galben ridicat sus	1. Cei trei oameni cu fanioane albastre de la buturugă se retrag 60 m. 2. Doi oameni cu fanioane albastre de la cele două movile reiau atacul pînă la lupta corp la corp.	1. Comandantul grupei ordonă : a) pușca mitralieră reia tragerea din misiune principală ; b) reper 5 FOC ; c) pregătiți grenadele ; d) asupra inamicului aruncați grenadele ; e) pentru lupta corp la corp PREGATIȚI. 2. Pușca mitralieră trece repede pe poziția de tragere de bază și deschide focul cu maximum de intensitate asupra inamicului din față. 3. Pușcașii execută pe rînd, comenzile date de comandantul grupei.

Pe tot timpul desfășurării aplicației, comandantul plutonului urmărește executarea și dacă comandantul de grupă ia hotărîri corespunzătoare situațiilor create. Cînd este cazul, îl corectează, repetînd situația rezolvată greșit.

După învătarea ultimei probleme, comandantul plutonului anunță terminarea aplicației, adună grupa și oamenii care au marcat inamicul, vecinii și mijloacele de întărire, pentru a face critica.

La critică, comandantul plutonului după ce reamintește tema, scopul aplicației și problemele de învățat, explică grupei că succesul în apărare depinde în primul rînd, de dîrzenia celor ce se apără, de iscusința lor în lupta cu tancurile inamice și de nimicirea cu foc, cu grenada și prin lupta corp la corp a infanteriei inamice. În continuare, el arată în ce măsură au fost înșușite problemele propuse a se învăța, după care, analizînd în amănunt acțiunea grupei în cadrul fiecărei probleme, remarcă părțile bune ale execuției, greșelile care s-au făcut și urmările acestor greșeli pe cîmpul de luptă. De asemenea, scoate în evidență și modul cum oamenii care au marcat inamicul s-au achitat de sarcinile lor.

În încheiere, comandantul dă calificativul grupei, fiecărui soldat în parte și comandantului grupei, terminînd cu indicațiile respective pentru completarea cunoștințelor care n-au fost pe deplin însușite.

APLICAȚIA Nr. 3

GRUPA DE PUȘCAȘI CA PATRULĂ DE CERCETARE

Generalități

Grupa de pușcași ca patrulă de cercetare execută cercetarea prin observare, ascultare, scotocire și prin luptă.

Comandantul patrulei de cercetare primește misiunea de cercetare de la comandantul plutonului sau chiar direct de la comandantul companiei printr-un ordin verbal, care în general, trebuie să arate clar : informații despre inamic, misiunea grupei (ce trebuie să cerceteze și direcția de mișcare), pe ce direcții acționează patrulele de cercetare vecine și modalitatea raportării informațiilor obținute.

După primirea misiunii, comandantul patrulei de cercetare studiază pe hartă sau pe schiță, terenul și itinerarul pe direcția dată și pregătește patrula pentru executarea cercetării. La punctul inițial, orientează patrula în teren, instalează observatorul și dă verbal ordinul de luptă în care arată : informațiile asupra inamicului, misiunea grupei (ce trebuie cercetat și direcția de mișcare), pe ce direcții acționează patrulele de cercetare vecine, misiunile cercetașilor, semnalele de legătură, dispozitivul de mișcare al grupei, înlocuitorul la comandă și parola.

Comandantul patrulei execută personal cercetarea, înaintând o dată cu grupa de la un punct favorabil de observare la altul.

Pentru a nu încetini înaintarea subunității din care face parte și în folosul căreia se execută cercetarea, patrula trebuie să acționeze repede.

Pentru cercetarea obiectelor de pe teren și pentru siguranța apropiată, comandantul patrulei trimite cercetași înainte la distanță de vedere. Numărul cercetașilor este în funcție de teren. Dacă terenul este complet descoperit, va fi suficient un singur cercetaș ; dacă terenul este acoperit sau frământat, se trimit mai

mulți cercetași; la nevoie, pe anumite porțiuni de teren greu de cercetat, pot fi trimiși pentru cercetare toți pușcașii din patrula de cercetare. Unul din cercetași, este numit șeful cercetașilor.

Șeful cercetașilor pe fiecare punct de observare, indică cercetașilor punctul de observare următor, pînă la care trebuie să ajungă pentru a executa cercetarea, direcția de înaintare pînă la acest punct de observare, ce anume să aștepte și semnele convenționale pentru legătură. În cazul că inamicul se găsește la depărtare mare, patrula și cercetașii merg continuu, fără a se opri pe puncte de observare.

Cercetașul șef merge obișnuit înapoi la un alt cercetaș. El trebuie să țină legătura din vedere cu comandantul patrulei și să fie în măsură în orice moment, să sprijine cu foc cercetașul dinaintea sa.

Cercetarea unei clădiri izolate. O clădire izolată este cercetată la început, din exterior. Pentru aceasta, unul din cercetași ocupă un loc ferit de vederi și de unde poate să țină sub foc ușile și ferestrele clădirii. Alt cercetaș cu arma și grenadele pregătite, se apropie de clădire dinspre partea zidului fără uși și ferestre, ascultă cu atenție pentru a afla ce se petrece în interiorul clădirii, după care cercetează clădirea de jur împrejur, uitîndu-se în același timp și în interior prin ferestre și uși. După aceasta, cercetașul (cercetașii) intră înăuntru, cercetează toate încăperile, inclusiv subsolul și podul.

Cercetarea unei viroage adînci sau a unei rîpe se execută de doi cercetași. Unul merge pe fundul viroagei (rîpei) cu arma și grenadele pregătite, iar celălalt merge pe malul rîpei sau pe versantul viroagei, observă de sus și la distanță fundul rîpii pe unde se deplasează primul cercetaș și este gata a interveni cu grenada și cu focul armei sale. După cercetarea văii (rîpii), cercetașii ocupă dincolo de vale, pe direcția lor de înaintare, un loc bun pentru observare și tragere.

Cercetarea unei păduri începe cu observarea marginilor de la distanță. După aceea, cercetașii se apropie și se opresc pe marginea pădurii, unde ascultă dacă nu se aude ceva suspect care ar da indicii de prezența inamicului. Dacă marginea pădurii este liberă, comandantul patrulei vine personal aici, împinge cercetașii la 50—100 m în interiorul pădurii, apropie pușca mitralieră și restul patrulei, folosind terenul și străbate pădurea în formație în coloană cîte unul. Deplasarea se face în liniște și se păstrează legătura cu cercetașii. Poienele și drumurile din pădure se străbat în fugă. Cercetașii se opresc din cînd în cînd adăpostit, pentru a observa. Nu se va scăpa din vedere să se

observe și coroanele copacilor mai înalți, pentru a descoperi inamicul ce eventual s-ar fi cățarat în copaci. Cel mai bun indiciu îl constituie mișcarea nejustificată a coroanelor copacilor (frunze, ramuri).

Cercetarea unei înălțimi. Cercetașii se apropie de aceasta, folosind panta înălțimii și acoperirile existente. Ei trebuie să ajungă la creastă neobservați de inamicul ce s-ar găsi dincolo de creastă. În acest scop, se vor apropia de creastă la început în picioare, apoi aplecați și în cele din urmă tiriș, pentru a se menține tot timpul mai jos decât creasta. Când cercetașii ajung la creastă, se adăpostesc de vederi și observă terenul în față și pe flancuri pentru a descoperi unde s-ar putea ascunde inamicul. Cercetașul șef vine pe linia cercetașilor și după ce se convinge că n-are inamic în față, face semnul „liber” stabilit de comandantul patrului. Până la sosirea patrului care se oprește sub creastă, cercetașii continuă observarea.

Cercetarea unui pod. Pentru cercetarea unui pod se procedează astfel: cercetașul se oprește adăpostit într-un punct de observare, la o distanță potrivită, de unde poate observa podul. Prin observare, caută să descopere dacă podul este ocupat de inamic și dacă sînt indicii că locurile de acces spre pod sau spre vadurile din preajma acestuia, sînt minate. După aceea, se apropie de pod cu multă băgare de seamă și adăpostit, unde caută să determine dacă nu sînt tăieturi proaspete pe piloni sau dacă nu este minat (se observă resturi de sîrmă, legături de sîrmă, învelișuri de pergament pentru trotil etc.). De asemenea, stabilește dacă podul este în bună stare și poate să asigure trecerea vehiculelor.

Este bine ca cercetașului care recunoaște podul să i se asigure pe timpul cercetării, sprijinul de foc din partea altui cercetaș.

Cercetașul va da o atenție deosebită terenului din jurul podului, pentru a stabili dacă este ori nu minat. În acest scop, se va folosi de următoarele indicii: suprafețe rotunde sau dreptunghiulare cu iarbă uscată, mușuroaie de pământ artificiale, placarte, indicatoare sau împrejmuiri de sîrmă uitate de inamic etc.

Pentru cercetarea obiectelor de pe teren dispuse lateral față de direcția de mișcare, comandantul patrului trimite cercetași suplimentari. Aceștia execută cercetarea după regulile arătate mai sus și sub protecția focului patrului.

Acțiunile patrului de cercetare la întîlnirea cu inamicul. Când cercetașii întîlnesc soldați izolați sau grupuri mici de soldați înamici (2—3 oameni) raportează comandantului patrului. După aceea, cercetașii se adăpostesc ca să nu fie descoperiți și con-

tinuă supravegherea. Comandantul patrului organizează o capcană (ambuscadă), în scopul de a prinde viu inamicul care înaintază izolat. Pentru aceasta, lasă liberă calea inamicului, iar cu patrula împărțită în două și în măsură a folosi armele, se ascunde de o parte și alta a direcției de înaintare a inamicului. Când inamicul a trecut de linia cercetașilor spre patrulă, aceștia în afară de unul care continuă observarea, în ascuns închid calea înapoi a inamicului. În momentul când inamicul ajunge pe linia patrului, o parte din efectivul patrului sare din ambele părți prin surprindere asupra inamicului, îl imobilizează și-l dezarmează, evitând a întrebuința focul armelor.

Focul și grenadele de mână se folosesc numai în caz de pericol evident sau cînd altfel, inamicul scapă. Focul demască prezența patrului.

Pentru capturarea inamicului, trebuie să se acționeze repede, cu hotărîre, îndrăzneală și curaj.

Cînd se descoperă un inamic superior, comandantul patrului raportează comandantului său. Lupta este evitată, iar patrula de cercetare va căuta să se strecoare prin spațiile neocupate de inamic și să continue mai departe misiunea. Dacă inamicul este pe front continuu și nu poate fi ocolit, patrula ocupă o poziție prielnică pentru a se putea apăra și continuă observarea inamicului pînă la sosirea subunității din care face parte.

Pentru legătura între cercetași și comandantul patrului se stabilește un cod de semnale simplu și practic ; exemplu :

— „Stai” — ridicarea brațului în sus și lăsarea cu repeziciune vertical în jos.

— „Înainte” (liber) — ridicarea brațului și indicarea direcției de înaintare cu brațul întins.

— „Văd inamicul” — fluturarea deasupra capului a bonetei sau a căștii. Cînd se vede greu, boneta (casca) se ridică și se flutură cu arma.

— „Gaze” — balansarea brațului lateral.

— „Tancuri inamice” — balansarea bonetei (căștii) lateral.

— „Baraje” — încrucișarea mîinilor deasupra capului.

— „Mine” — întinderea brațului lateral .

— „Cercetașul este surprins de inamic” — foc de armă, grenadă etc.

Este bine ca legătura între comandantul patrului de cercetare și comandantul său să se facă prin semnalizare optică și prin agenți de transmisiune, care să se afecteze în mod special, patrului de cercetare.

Aplicația care urmează, are ca temă „Grupa de pușcași ca patrulă de cercetare” și urmărește :

- Să învețe pe comandantul grupei să conducă grupa ca patrulă de cercetare.
- Să învețe grupa să acționeze ca patrulă de cercetare și
- Să învețe soldații din grupă cum să execute cercetarea.

Probleme de învățat :

1. Pregătirea patrulei de cercetare pentru executarea cercetării.
2. Cercetarea unei viroage adânci.
3. Cercetarea unei case izolate.
4. Cercetarea unei păduri.
5. Organizarea unei capcane (ambuscadă).

Notă : În cadrul unei aplicații nu se vor lua prea multe probleme de învățat. Cinci probleme este un maximum ce se poate trata într-o aplicație. Restul problemelor se pot învăța în altă aplicație ulterioară.

Timpul afectat circa 3 ore.

Terenul. Aplicația trebuie să se execute pe un teren care are diferite obiecte pe el (case izolate, poduri, viroage, o pădure, lăstăriș sau crîng, puncte favorabile pentru executarea observării etc.). În cazul că este imposibil a se dispune de un astfel de teren în apropiere sau timpul este total nefavorabil, aplicația se poate executa folosind lada cu nisip. Folosirea lăzii cu nisip implică însă o atentă organizare a ei. Terenul trebuie să fie bine modelat și redat, iar semnele convenționale de reprezentarea obiectelor de pe teren, a inamicului și a elementelor patrulei de cercetare să fie bine confecționate și proporționate.

Asigurarea materială : 2—3 binocluri, arme de exercițiu, măști contra substanțelor radioactive de luptă, ceas, un fanion roșu, busolă.

Bibliografie : Manualul de pregătire militară pag. 99—106.

Organizarea aplicației. Pentru problemele propuse a se învăța, organizarea aplicației constă numai din alegerea cu pricere a terenului pe care se va desfășura aplicația, recunoașterea lui amănunțită și instalarea a doi oameni care să reprezinte inamicul. Înainte de începerea aplicației, comandantul plutonului trimite pe cei doi oameni pe dealul Murgului, dincolo de creastă. La semnalul, fanion roșu ridicat sus, aceștia vor înainta, cercetînd terenul, pe direcția cotul pîrului Cald, intrîndul din pădurea Porumbelor.

Desfășurarea aplicației (vezi schema).

Aplicația începe de la colțul de vest al crîngului Mistreților. Aici, comandantul de pluton anunță tema aplicației, scopul ur-

mărit și problemele de învățat. După aceasta, pune grupa în următoarea situație :

— Inamicul înaintează dinspre vest pe direcția dealul Murgului, pădurea Porumbeilor, crîngul Mistreților (arată pe teren). Întîlnirea cu inamicul este posibilă în orice moment.

— Plutonul nostru înaintează către vest, pe direcția casa izolată, cei doi copaci din marginea pădurii Porumbeilor, podul de peste pîriul Cald, cu misiunea de a ocupa creasta dealului Murgului.

— *Grupa 2-a* este patrulă de cercetare. Va înainta pe direcția de deplasare a plutonului, cu misiunea de a cerceta și afla tăria și natura inamicului ce s-ar găsi pe această direcție. Grupa mai are sarcina să stabilească dacă podul de peste valea Caldă se poate folosi. Informațiile îmi vor fi transmise prin semnalizare și agenți de transmisiune. În acest scop, se afectează grupei un post de semnalizare optică și trei agenți de transmisiune pe jos.

— Pe creasta dealului Murgului rămîneți în apărare pînă la sosirea plutonului.

— Mă deplasez pe direcția casa izolată, cei doi copaci, podul de peste pîriul Cald.

După primirea misiunii, comandantul patrului studiază harta și terenul și își precizează în detaliu direcția de înaintare și obiectele de pe teren ce urmează a le cerceta, stabilindu-și următorul plan de acțiune : „mă deplasez pe direcția dată, precedat de 4 cercetași la distanță de 2—300 m. Postul de semnalizare și agenții de transmisiune înapoia grupei ; puncte de observare : mîncăturile de pămînt de pe colina lui Stan, casa izolată, marginea de vest a pădurii Porumbeilor, creasta Dealului Murgului ; legătura în interiorul patrului prin semne și semnale, iar cu comandantul plutonului prin semnalizare și agenți.

1. Pregătirea patrului de cercetare pentru executarea cercetării :

a. Comandantul patrului controlează armamentul, binocurile, echipamentul, mijloacele individuale de protecție antichimică, muniția și alimentele. Ridică de la oameni toate documentele ce le au asupra lor (carnele personale, scrisori etc.) le predă la pluton și își potrivește ceasul după al comandantului de pluton.

b. Orientează grupa și instalează observatorul.

c. Dă verbal, următorul ordin de luptă :

— Inamicul înaintează dinspre vest pe direcția dealul Murgului, pădurea Porumbeilor, crîngul Mistreților. Ne putem înîlni cu el în orice moment.

— Plutonul nostru înaintează către vest pe direcția casa izolată, cei doi copaci din marginea pădurii Porumbeilor, podul de peste pârîul Cald, cu misiunea de a ocupa creasta dealului Murgului.

— Grupa noastră este numită ca patrulă de cercetare pe direcția de înaintare a plutonului, cu misiunea de a cerceta și afla tăria și natura inamicului ce s-ar găsi pe această direcție, de a recunoaște starea podului de peste pârîul Cald și de a menține creasta dealului Murgului pînă la sosirea plutonului.

— Cercetași : soldatul Petre, Gavrilă, Ionuț și Pîntea. Cercetaș de direcție, soldatul Petre. Cercetaș șef soldatul Pîntea.

— Puncte de observare : mîncăturile de pămînt de pe Colina lui Stan, casa izolată, marginea de vest a pădurii Porumbeilor și creasta dealului Murgului.

— Obiecte de cercetat : Valea Runcului, casa izolată, pădurea Porumbeilor și podul de peste pârîul Cald.

— Rezultatul cercetării îmi va fi raportat prin următoarele semnale (indică semnalele arătate mai sus).

— Observatori : pentru semnale soldatul Brațu; aerian soldatul Cucu ; observator spre dreapta, soldatul Șoimu, observator pe stînga soldatul Bob.

— Înlocuitor la comandă caporalul Nanu.

— Parola : Ambuscadă.

Comandantul grupei prin întrebări se convinge dacă oamenii din grupă au înțeles just misiunea.

Comandantul de pluton supraveghează desfășurarea activității și intervine pentru a îndrepta greșelile ce se fac, fie de comandantul grupei, fie de cercetași.

d. Dispozitivul patrului de cercetare în situația inițială (a se vedea schema) : patrula de cercetare cu comandantul ei și mijloacele afectate pentru legătură se găsesc la marginea de vest a pădurii Mistreților. La 200 m în față sînt cercetașii.

2. Cercetarea văii Runcului.

Valea Runcului este rîpoasă și acoperită. Ea se cercetează pe porțiunea A, B, C, astfel :

— Porțiunea A B este cercetată de cercetașii nr. 1 și 2, cercetașul nr. 1 mergînd pe fundul văii.

— Porțiunea B C este cercetată de cercetașul nr. 3 și șeful cercetașilor, cercetașul nr. 3 mergînd pe fundul văii.

(Se precedează astfel pentru a se cîștiga timp).

După cercetarea văii, cercetașii revin pe direcția de înaintare și se opresc pe punctul de observare nr. 1. Cercetașul nr. 3 și

șeful cercetașilor, cînd revin la direcția de înaintare, se deplasează ascunși prin acoperirile din Valea Runcului.

Pe tot acest timp, restul patrului de cercetare rămîne la colțul pădurii Mistreților, în măsură a interveni cu foc.

Comandantul de pluton cu restul plutonului se oprește pe malul de est al văii, într-un punct de unde se poate vedea bine cum se execută cercetarea și înregistrează greșelile ce se fac. Dacă se fac greșeli importante, comandantul plutonului oprește cercetarea, arată greșelile și ordonă să se repete mișcarea sau mișcărilor care s-au executat greșit.

3. Cercetarea casei izolate.

Situația inițială. Cercetașii se găsesc pe aliniamentul punctului 1 de observare (vezi schema). Restul patrului, dimpreună cu mijloacele afectate pentru legătură, se găsesc în punctul B, cu comandantul patrului în cap, în măsură a sprijini cercetașii cu foc.

Cercetașul șef a arătat cercetașilor punctul 2 de observare și direcția de înaintare.

Cercetașul șef numește pe cercetașii 2 și 3 să cerceteze casa izolată. Cei doi cercetași se apropie de casă ascunși de vederi. Cercetașul nr. 3 ocupă un loc ferit de vederi (la cotul drumului) de unde poate să țină sub foc ușile și ferestrele clădirii. Cercetașul nr. 2 cu arma și grenadele pregătite, se apropie de clădire spre peretele unde nu sînt uși și ferestre, ascultă cu atenție pentru a afla ce se petrece în interiorul clădirii, apoi cercetează clădirea de jur împrejur, se uită în interior prin ferestre și prin ușă. După aceasta, cercetașul intră înăuntru și cercetează toate încăperile clădirii.

Comandantul plutonului cu restul plutonului observă de la cotul drumului, cum se execută cercetarea casei. Dacă se fac greșeli, le arată și le îndreaptă pe loc.

În acest timp, tot dispozitivul patrului rămîne pe loc, supraveghează și este gata a interveni cu foc.

După cercetarea clădirii, cercetașul nr. 2 face semnul „liber” și dimpreună cu cercetașul nr. 3 trec dincolo de clădire și se opresc pe punctul de observare nr. 2.

Cercetașul șef dă ordin verbal cercetașului nr. 1 să continue înaintarea pînă la linia punctului 2 de observare și o dată cu acesta pleacă și el.

Cînd cercetașul șef ajunge pe punctul 2 de observare, face semnul „liber”. La acest semnal, comandantul patrului raportează comandantului său (prin semnalizare) că Colina lui Stan este liberă, după care aduce patrula la casa izolată.

4. Cercetarea pădurii Porumbellor

Comandantul plutonului se deplasează la cei doi copaci, de unde observă cum se execută cercetarea pădurii. Intervine ori de câte ori este nevoie, pentru îndreptarea greșelilor ce eventual se fac.

Comandantul patrului de cercetare face semnul de înaintare.

La aproximativ 100 m de marginea pădurii cercetașii se opresc acoperiți de scaietii de pe acest aliniament și observă marginea pădurii.

Comandantul patrului cu patrula se găsește în punctul nr. 2 de observare (la 200 m) mascat și în măsură a sprijini cu foc acțiunea cercetașilor.

După ce cercetașii, prin observare, au dedus că marginea pădurii nu este ocupată de inamic, se apropie și se opresc pe marginea ei. Aici, ascultă dacă nu se aude ceva suspect care ar da indicii de prezența inamicului. Intrucât, nu s-a identificat prezența inamicului, cercetașul șef face semnul liber. La acest semn, comandantul patrului vine pe linia cercetașilor și împreună cu ei pătrunde 50—100 m în pădure. După ce se convinge de absența inamicului, dă ordin patrului să înainteze.

Cercetașii continuă înaintarea cu multă atenție, se opresc din când în când adăpostiți, pentru a cerceta coroanele copacilor mai înalți și apar la marginea de vest a pădurii unde se opresc.

Patrula străbate pădurea în coloană câte unul, oprindu-se pe marginea ei de vest. Aici, comandantul patrului raportează prin agent că pădurea Porumbellor este liberă.

Comandantul plutonului (care a venit și el la marginea de vest a pădurii) arată greșelile ce s-au făcut, cum trebuia să se facă și dacă este cazul repetă cercetarea pădurii. După aceea, dă ordin comandantului patrului să continue cercetarea.

Comandantul patrului face semnul de înaintare, iar el rămîne cu patrula pe marginea pădurii pînă ce cercetașii trec dincolo de pîrîul Cald.

Cercetașul șef arată cercetașilor punctul următor de observare (creasta dealului Murgului); numește pe cercetașul nr. 3 să cerceteze podul, iar cercetașii nr. 1 și 2 să cerceteze pîrîul Cald de la cotitură pînă la pod și dă ordin verbal să se treacă repede la executare.

Cînd cercetașii ajung în apropierea Pîrîului Cald, comandantul plutonului care conduce aplicația, face semnul stabilit pentru înaintarea inamicului.

La apariția inamicului, cercetașii care între timp, au ajuns

În apropierea pîrîului Cald, se opresc adăpostiți și raportează prin semnalul stabilit, apariția inamicului.

Comandantul patrului vede și el, coborînd de pe versantul de sud al dealului Murgului, doi cercetași inamici și hotărăște să organizeze o capană, pentru capturarea lor. În acest scop, printr-un agent de transmisiune care se va deplasa cu multă atenție ca să nu fie descoperit de inamic, comunică cercetașului șef hotărîrea sa și dă ordin ca cercetașii să rămînă adăpostiți pe pîrîul Cald, lăsînd liberă calea inamicului și continuînd observarea. Totodată, dă ordin agentului ca, după executarea misiunii sale, să rămînă și el adăpostit pe pîrîul Cald. După aceea, împarte patrula în două, dispunînd-o bine adăpostită de o parte și de alta a intrîndului pădurii, respectiv în cele două ieșinduri ale pădurii. El dispune patrula în ideea de a acționa prin surprindere și a prinde inamicul viu, fie că se îndreaptă spre intrîndul pădurii, fie că va căuta să cerceteze mai întîi unul din cele două ieșinduri ale pădurii.

Comandantul patrului raportează comandantului de pluton hotărîrea sa și măsurile luate și rămîne astfel adăpostit și mascat, pînă cînd inamicul ajunge pe aliniamentul patrului. Cînd inamicul ajunge pe linia indicată, la semnalul său stabilit dinainte, patrula sare prin surprindere, repede și în ordine, imobilizează inamicul și îl dezarmează.

După ce inamicul capturat a fost percheziționat, comandantul patrului îl trimite sub escortă la comandantul de pluton, iar el continuă misiunea. Comandantul plutonului care a supravegheat tot timpul, modul de acțiune al patrului și în special activitatea comandantului patrului, face observațiile necesare, iar dacă rezolvarea acestei probleme, prezintă greșeli deosebite, repetă executarea momentului.

După aceasta, comandantul plutonului anunță terminarea aplicației și după o pauză de 10 minute, face critica.

La critică, comandantul plutonului reamintește tema, scopul urmărit și problemele propuse a fi învățate. Face o apreciere generală asupra modului cum s-a executat cercetarea, apoi ia fiecare problemă în parte și în ordinea cum s-a executat, arătînd greșelile care s-au făcut, cum trebuia să se execute și urmările la care ar fi putut duce aceste greșeli. Evidențiază cercetașii care au executat bine cercetarea și numește pe aceia care au făcut greșeli de execuție.

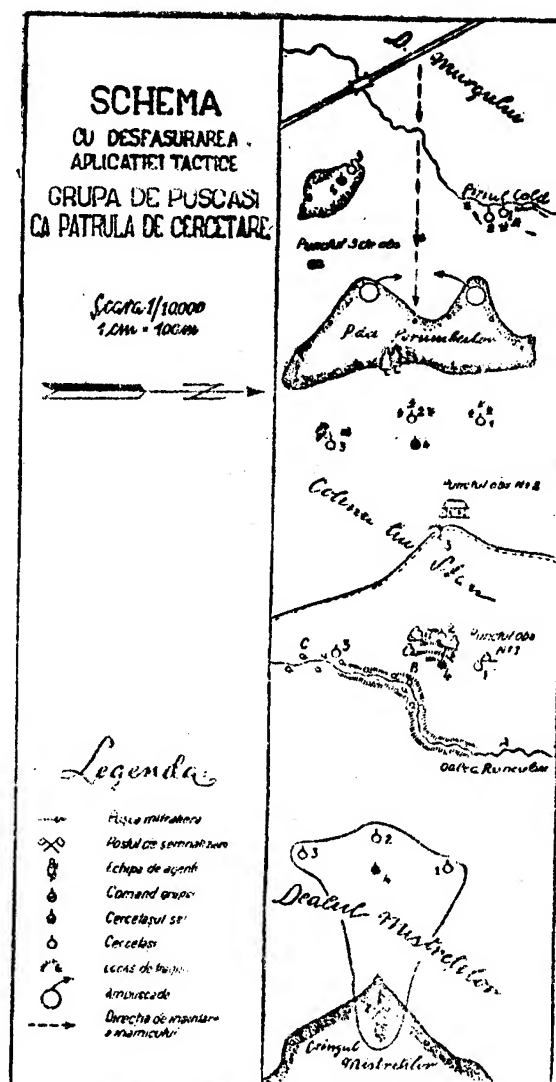

TABLA DE MATERII

	<u>Pagina</u>
1. Aplicația nr. 1. Grupa de pușcași în apărare . . .	3
2. Aplicația nr. 2. Grupa de pușcași în luptă ofensivă . . .	19
3. Aplicația nr. 3. Grupa de pușcași ca patrulă de cercetare . . .	38

**ASOCIAȚIA VOLUNTARA PENTRU SPRIJINIRBA
APARĂRII PATRIEI**

INSTRUCȚIUNI
PENTRU
ORGANIZAREA PREGĂTIRII A. L. A. ÎN A. V. S. A. P.

— UZ INTERN

(Extras pentru cercurile A. L. A.)

**ASOCIAȚIA VOLUNTARĂ PENTRU SPRIJINIREA
APĂRĂRII PATRIEI**

INSTRUCȚIUNI
PENTRU
ORGANIZAREA PREGĂTIRII A. L. A. ÎN A. V. S. A. P.

— UZ INTERN —

(Extras pentru cercurile A. L. A.)

**ORGANIZAREA PREGĂTIRII A.L.A.
IN ORGANIZAȚIILE DE BAZA A.V.S.A.P.
ȘI IN RINDUL POPULAȚIEI**

Pregătirea pentru apărarea locală antiaeriană (A.L.A.) urmărește ca membrii AVSAP și nemembrii din întreprinderi și instituții, precum și un număr cât mai mare de cetățeni din rindurile populației, în special de la orașe, să cunoască măsurile de autoapărare contra atacurilor aeriene, chimice, bacteriologice și atomice, în care scop trebuie pregătiți pentru a trece normele „gata pentru autoapărarea împotriva agresiunilor din aer”.

Pregătirea A.L.A. se va executa în cercuri A.L.A. organizate de O.B. din întreprinderi, instituții, S.M.T., G.A.S., G.A.C., etc. Acolo unde nu există organizații de bază AVSAP, cercul A.L.A. va fi organizat și condus de cea mai apropiată O.B. AVSAP.

Cercurile A.L.A. pot cuprinde un număr mai mare de 25 oameni.

La întreprinderile și instituțiile mari se vor organiza cercuri pe secții, direcții, ateliere, brigăzi etc. În cadrul cercurilor cu efectiv mai mare de cursanți, se vor organiza grupe de 20—25 oameni din același loc de muncă, în special pentru partea aplicativă. Chiar lecțiile teoretice nu trebuie ținute cu mai mult de 3 grupe împreună.

Cercul este condus de un instructor șef al cercului

ajutat de unul sau mai mulți instructori după numărul grupelor.

Fiecare cerc va avea un responsabil ales dintre membrii săi care va ține evidența în carnetul cercului, mobilizează membrii la pregătire, face apelul, se îngrijește de pregătirea sălii, pentru ținerea lecției și aducerea materialelor necesare predării.

Organizarea cercurilor A.L.A. în rîndul populației se face de către organele AVSAP cu sprijinul Sfatului Popular și a organelor sale (deputați, comisii de femei, responsabili de străzi etc.). În acest scop organul AVSAP (C.O. raional), în colaborare cu acei care îi dau sprijinul, va întocmi un plan de organizarea cercurilor A.L.A.

Pentru organizarea pregătirii A.L.A. a populației dintr-o anumită localitate, se va proceda în general în modul următor :

— Secția A.L.A.-AVSAP din comitetul organizatoric raional va împărți localitatea într-un număr de sectoare, dînd fiecare sector în responsabilitatea unui activist voluntar din secția A.L.A. a comitetului organizatoric raional (orășenesc).

— Sectorul poate cuprinde unul sau mai multe cartiere sau circumscripții electorale.

— În cuprinsul cartierului sau circumscripției, se organizează cercuri A.L.A. pe străzi, blocuri, etc., fiecare cerc avînd ca responsabil un cetățean cu autoritate în rîndul populației.

Cercurile se împart pe grupe de 20—25 oameni în funcție de situația locală, avînd fiecare un responsabil de grupă.

— La sate, pregătirea A.L.A. a populației se va

face în cercurile A.L.A. existente în O.B. din sat, tot după un plan.

Desfășurarea pregătirii în cercurile A.L.A. în vederea trecerii normelor „gata pentru autoapărarea împotriva agresiunilor din aer“

Programul învățămîntului în cercurile A.L.A. în vederea trecerii normelor „gata pentru autoapărarea împotriva agresiunilor din aer“, se execută pe baza directivei de pregătire și a programului trimis de C.O.C.-AVSAP, folosind manualul instructorului A.L.A.-AVSAP.

Manualul instructorului A.L.A.-AVSAP este întocmit pentru a satisface nevoile de predare a cunoștințelor teoretice, practice, trecerea normelor și unele noțiuni necesare instructorilor pentru predarea lecțiilor astfel :

- partea I-a cuprinde lecții teoretice ;
- partea II-a cuprinde lecții practice cu arătarea modului de predare ;
- partea III-a cuprinde subiecte de norme teoretice și practice și anexe cu diverse elemente necesare instructorului, pentru a fi în măsură să predea anumite lecții.

În general la lecțiile de la cercurile A.L.A. pentru însușirea normelor „gata pentru autoapărarea împotriva agresiunilor din aer“, trebuie să se prezinte participanților imaginea clară asupra pericolului ce constituie pentru populația pașnică atacurile aviației inamice.

Odată cu aceasta, participanții la învățămîntul în cercuri trebuie să-și însușească regulile de comportare ale populației în timpul atacurilor aeriene inamice și să învețe să aplice cu îndemnare mijloacele de apărare.

Ca rezultat al pregătirii în cercurile A.L.A., populația trebuie să-și însușească cunoștințe, deprinderi practice și convingerea că sînt posibilități sigure de apărare, cu condiția ca ele să fie folosite la timp și cu pricepere.

Lecțiile teoretice și practice vor fi ținute de instructori calificați, absolvenți ai cursurilor de A.L.A. raionale, numiți în această calitate de comitetul O.B. respective.

Baza materială necesară cercurilor A.L.A. se asigură de către organizațiile de bază din materialele primite de la C.O. raional (orășenesc), la care se adaugă :

- materialele luate sub formă de împrumut de la unitățile militare și alte instituții.

- materialele confecționate de către membrii cercurilor după îndrumările ce sînt date în anexa nr. 1 ;

- materialele aflate la îndemînă (mijloacele de stingerea incendiilor) și cele pe care le aduc membrii, după indicațiile instructorului.

Dotarea materială minimă a unui cerc A.L.A. se arată în anexa nr. 2.

Folosirea diafilmelor ajută la o mai bună însușire a cunoștințelor și a materiei predate.

Vizionarea diafilmelor se va face în afara lecțiilor din program, cu o cuvîntare introductivă și însoțită de explicațiile instructorului și poate fi urmată de o conferință cu subiecte din problemele A.L.A. ce nu sînt prevăzute în program sau sînt prea puțin dezvoltate în lecții. Vizionarea diafilmelor se poate face de mai multe grupe deodată în raport de mărimea sălilor.

Se recomandă ca participanții să vizioneze diafilmele A.L.A. înainte de începerea lecțiilor practice.

**Trecerea normelor
„gata pentru autoapărare împotriva agresiunilor
din aer“**

Normele „gata pentru autoapărarea împotriva agresiunilor din aer“ reprezintă noțiunile teoretice și deprinderile practice ce trebuiesc știute și însușite de fiecare persoană care a urmat pregătirea în cercurile A.L.A.

De modul cum s-a făcut pregătirea A.L.A. depinde rezultatul trecerii normelor, care trebuie să aibă un caracter cât mai practic.

Trecerea normelor compartă o pregătire didactică și materială din partea organizației de bază. Această pregătire cade în sarcina comitetului O.B. și a instructorului A.L.A. care intră în compunerea comisiei în fața căreia se trec normele.

Comisia se formează din :

- un delegat al comitetului org. de bază, de obicei responsabil cu munca de pregătire A.L.A. ;
- instructorul șef al cercului A.L.A. ;
- instructorii de grupă.

La trecerea normelor vor fi invitați și reprezentanți din conducerea întreprinderilor și ai Sfaturilor Populare locale.

Comisia stabilește subiectele precum și rezolvarea lor, căluzindu-se după normele prevăzute în „Manualul Instructorului A.L.A.-AVSAP“, partea III.

Candidații vor pregăti materia prevăzută pentru trecerea normelor și la nevoie vor cere consultații.

Pregătirea materială constă în a aduna materialele necesare pentru trecerea practică a normelor, materialele prevăzute în Manualul Instructorului A.L.A. la sfârșitul fiecărei lecții la punctul „indicațiuni“.

Comitetul organizației de bază A.V.S.Ă.P. stabilește data și locul pentru trecerea normelor, făcînd cunoscut acest lucru C.O. raionale. Locul indicat pentru trecerea normelor trebuie să fie potrivit pentru trecerea normelor practice și organizării de ateliere pe categorii de norme.

Comisia supune pe fiecare candidat, la un examen de trecerea normelor atît practic cît și teoretic. La trecerea normelor, se anunță fiecărui candidat tema, după care acesta trece la execuția practică sau dă răspunsul dacă tema s-a referit la norme teoretice. Un candidat va fi supus la un număr de probe practice sau la întrebări, astfel încît comisia să constate deprinderea de a folosi mijloacele de apărare și cunoașterea noțiunilor prevăzute în programul de pregătire.

Pentru aprecierea deprinderilor în mînuirea materialelor de apărare și a cunoștințelor, se aplică în totul dispozițiunile prevăzute în „Instrucțiunile generale pentru organizarea și funcționarea cercurilor de specialitate”.

Modelul de conspect ce se întocmește pentru examenul de trecerea normelor, se arată la anexa nr. 3.

Comisia va trebui să fie exigentă la trecerea normelor de către candidați, în special la executarea practică a problemelor A.L.A. Rezultatul trecerii normelor va fi consemnat într-un proces-verbal (Anexa nr. 4)).

Membrilor asociației care au trecut normele, li se face însemnare în carnetul de membru cu arătarea datei (anul, luna, ziua) cînd au trecut normele. Celor care nu sînt membrii AVSAP, li se vor da adeverințe că au trecut normele. Valabilitatea acestor înscrieri și adeverințe este de 2 ani, după care atît membrii AVSAP cît și populația civilă, vor face o înprospă-

tare a cunoștințelor tehnice și practice, după un program redus.

**Indatoririle responsabililor și instructorilor A.L.A.-
AVSAP din O.B. și cercurile de cartier**

*Responsabilul cu pregătire A.L.A.
din comitetul O.B. :*

- organizează cercul A.L.A., făcând propuneri pentru încadrarea cu instructori, sala pentru ținerea lecțiilor, baza materială ;
- se interesează în deaproape de activitatea cercului, informează comitetul O.B. despre mersul pregătirii și ia măsuri de îmbunătățirea activității ;
- se îngrijește ca instructorul șef al cercului și instructorii de grupă să participe la instructajul pentru pregătirea programului ;
- sprijină cu instructori și materiale pregătirea A.L.A. în cercurile A.L.A. de cartier, după indicațiile primite de la C.O. raional (orășenesc) prin secția A.L.A.-AVSAP respectivă ;
- duce muncă de lămurire în O.B. pentru antrenarea membrilor la pregătirea A.L.A. ;
- face parte din comisia de întreceri între grupe și comisia de trecerea normelor.

Responsabilul cercului A.L.A. :

- înscrie membrii în carnetul de evidență al cercului ;
- duce muncă de propagandă în rândul membrilor cercului pentru participarea regulată la lecții, comunică ziua ținerii lecției, ora și locul de adunare ;
- se îngrijește ca sala de curs să fie liberă și amenajată cu tot ce este necesar ;

- face apelul și raportează instructorului-șef ab-senții ;
- se îngrijește de aducerea la lecție a materiale-lor necesare pentru predare ;
- ține evidența materialelor cercului, întocmind un tabel-inventar.

Responsabilul de grupă de la cercurile cu un nu-măr mai mare de 25 membri are ca sarcină principală munca de propagandă și agitație în vederea partici-pării la lecții a membrilor din grupă.

Instructorii A.L.A.-AVSAP ai cercurilor și grupelor A.L.A. sînt cei care au urmat cursul de instructori și au trecut cu succes examenul de absolvire al cursului (bărbați și femei).

Instructorii A.L.A. ai grupelor și cercurilor A.L.A. au următoarele îndatoriri :

- participă la pregătirea programului în cadrul organizației de bază, în care scop pregătesc lecțiile anticipat ;
- studiază bine lecția care urmează s-o predea și se îngrijesc din timp de materialul didactic necesar lecției ;
- predă lecția după regulile metodice prevăzute în Manualul Instructorului A.L.A.-AVSAP și cele stabilite la instructajele metodice ;
- țin evidența în carneul de grupă și raportează lipsurile. Pentru cercurile A.L.A. din O.B. evidența se ține în *carnetul de evidență a pregătirii*, iar pen-tru cercurile A.L.A. din rîndul populației după mode-lul ce se dă la anexa nr. 5.
- urmăresc însușirea materiei și a deprinderilor practice de către participanți ;
- anunță participanților lecția ce va urma și ma-

terialele de substituire ce trebuie să ne aduse pentru
acea lecție;

- dau consultații membrilor care au nevoie;
- fac pregătirea didactică și practică a membrilor
ce urmează să treacă normele;
- pregătesc conspectele și baza materială pentru
trecerea normelor și fac parte din comisiile de exa-
minare;
- fac antrenament cu acei care au trecut normele,
în cadrul diferitelor activități (exerciții aplicative,
trageri, etc);
- selecționează și antrenează membrii în vederea
întrecherilor raionale A.L.A.
- instructorii șefi de cercuri participă la instructa-
jele metodice ținute la C.O. raionale (orășenești).

Metodele de predare.

În fața instructorilor A.L.A.-AVSAP apare necesi-
tatea de a-și completa cunoștințele și a însuși meto-
dele pedagogice pentru a fi în măsură să predea
membrilor și populației problemele A.L.A.

Ca pregătirea în cercuri să fie interesantă și atrac-
tivă, instructorul trebuie să cunoască perfect materia-
lul didactic și să aleagă cu competență materialul
demonstrativ corespunzător pentru lecție. În această
privință, un rol deosebit se atribuie inițiativei instruc-
torului de a cere și obține ajutorul O.B. și al mem-
brilor care participă la învățămîntul în cercuri.

Realizarea unei pregătiri de calitate se asigură de-
asemenea printr-o bună alegere a locului de predare.
În ședințele de pregătire în care se predau lecții teo-
retice (prevăzute în manualul instructorului A.L.A.)
lecțiile vor fi ilustrate cu material vizual și în acest
caz este bine ca predarea să aibă loc într-o sală ame-
najată corespunzător.

Dacă se predau lecții practice cum ar fi de exemplu, stingerea unei bombe incendiare sau începutul unui incendiu, este necesar să se aleagă un teren care să asigure libertatea de acțiune a participanților și *securitate pentru clădirile vecine și pentru participanți.*

Metoda de predare a fiecărei lecții trebuie să aibă în vedere nivelul cultural al participanților.

Cunoștințele teoretice nu trebuie rupte de cele practice; ele trebuie să fie împletite cu dibăcie, astfel ca noțiunile practice să aibă la bază regulile teoretice.

Lecțiile în cercurile A.L.A., constau din expuneri teoretice, ședințe practice și discuții. Alegerea metodei de predare este impusă de scopul pregătirii, cu alte cuvinte de subiectul lecției respective. De regulă, la predarea fiecărei lecții, instructorul trebuie să știe să îmbine cu pricepere aceste metode.

În problemele pe care participanții trebuie doar să le cunoască teoretic, de exemplu cunoașterea bombei explozive etc, lecția se va preda prin prezentarea de machete sau planșe explicative. Însușirea cunoștințelor care obligă pe participanți să le aplice între o situație de atac aerian, trebuie să se facă prin metoda demonstrativă, punând pe fiecare participant să repete cele arătate de instructor. În acest fel se va proceda la studierea aparaturii și aplicării mijloacelor de apărare, la folosirea mijloacelor pentru lichidarea sau localizarea distrugerilor produse de incendii, la felul cum trebuie dat primul ajutor medical. Executarea metodelor practice necesită mijloace materiale care dau participanților posibilitatea să învețe folosirea lor (exemplu pentru primul ajutor: garou, pachet individual de pansament etc).

În predare se va avea deasemenea în vedere speci-

ncu mediului în care funcționează cercul. Exemplu :
la un cerc din mediul agrar sau chiar într-un oraș, la
lecțiile de stingerea incendiilor, se va pune în special
accentul pe întrebuințarea mijloacelor locale (pământ,
nisip, lopeți, găleți cu apă etc), iar nu extincatoare sau
pompe.

La ședințele de pregătire din cadrul cercurilor
A.L.A. trebuie să se folosească larg și discuțiile. În
acest scop instructorul nu se va limita să expună par-
ticipanților teoretic diferite chestiuni sau reguli
A.L.A., ci va pune în fața lor și probleme în legătură
cu unele situații de atac aerian, obligând pe partici-
panți să caute soluția cea mai corespunzătoare care
să asigure rezolvarea situațiilor create de instructor.
Această metodă cere instructorului să cunoască
foarte bine materia și necesită un timp mai lung pen-
tru pregătirea lecției. În schimb, procedând astfel, se
ajută participanții să capete agerime, inițiativă și
posibilitatea de a găsi justa rezolvare a uneia sau
altei situații. Tocmai acest lucru este necesar fiecărui
om pentru a pune în practică autoapărarea în orice
situație de alarmă aeriană.

Indatoririle membrilor cercurilor A.L.A.

Membrii trebuie să fie conștienți că prin pregătirea
A.L.A. contribuie la întărirea capacității de apărare
a Patriei, și pentru această trebuie :

- să participe cu regularitate la toate lecțiile de
pregătire A.L.A., spre a însuși cunoștințele teoretice
și deprinderile practice necesare trecerii normelor
A.L.A. ;
- să ceară la nevoie consultații ;
- să aducă materialele necesare lecției, după in-
dicațiile instructorului ;
- să propage printre concetățenii lor cunoștințele
de autoapărare.

Sanitized Copy Approved for Release 2010/05/07 : CIA-RDP80T00246A041200240001-7

A N E X E

Sanitized Copy Approved for Release 2010/05/07 : CIA-RDP80T00246A041200240001-7

Anexa Nr. 2

INDRUMĂRI

**asupra modului de confecționare a materialelor
didactice necesare pregătirii A.L.A.**

Machete de bombe de aviație

Deși planșele consitue un bun ajutor la predarea lecțiilor de atac aerian, un material didactic auxiliar îl formează machetele de bombe de aviație. Aceste machete se pot face de diferite mărimi și din materiale diferite (lemn lucrat la strung, ghips, etc) sectionate în lung, iar pe fețele interioare ale calotelor se desenează și se colorează părțile interioare componente ale bombei.

Formele și detaliile asupra diferitelor feluri de bombe, sticle incendiare și alte mijloace de atac din avion se găsesc în figurile din „Manualul instructorului A.L.A.-A.V.S.A.P.”.

Materiale pentru camuflarea luminilor

Diferite materiale de camuflarea luminilor în formă de machete (miniaturi) se fac după modelele prevăzute de „Manualul Instructorului A.L.A.-A.V.S.A.P.”.

Acestea se realizează confecționând miniaturi de ferestre, uși, la care se adaugă mijloacele de camuflare:

obloane de lemn, storuri de hîrtie, sau pînză neagră, panouri de carton, etc...

Adăposturi de apărare locală antiaeriană

La poligonul de cameră — lada cu nisip — se fac miniaturi de diferite adăposturi, după cum arată modelele din Manualul Instructorului A.L.A.-A.V.S.A.P.

Adăposturile simple în profil normal (șanț, adăpost, groapă rotundă) se realizează treptat pe terenul de instrucție.

Materiale necesare pentru tecțiile de apărare antichimică

Materiale pentru reprezentarea stării fizice și mirosului substanțelor toxice

Pentru identificarea substanțelor toxice, trebuie să se cunoască însușirile fizice ale acestor substanțe (stare fizică, culoare, miros). Este suficient a se reprezenta șase feluri de substanțe toxice și anume: iperita, difosgenul, clorul, cloracetofenona, adamsita și acidul cianhidric.

Mirosul acestor substanțe se imită astfel :

- iperita : se amestecă ulei de parafină (100 gr) cu ulei de muștar (10 picături) ;
- difosgenul, întrebuintînd substanța cloral hidrat ;
- clorul : o soluție de apă de clor sau hipoclorit de calciu ;
- cloracetofenona : cu apă de flori ;
- adamsita : nu are miros ;
- acidul cianhidric : cu hipoclorit de calciu.

Toate aceste substanțe se găsesc la farmacii și costă foarte puțin.

Practic se procedează în felul următor : se îmbibă vată în aceste substanțe, apoi se introduce în sticlute mici de 20 gr., se astupă cu dop și se etichetează. Din timp în timp când se constată că mirosul începe să dispară, se îmbibă din nou vata în substanța respectivă.

Starea fizică a substanțelor toxice de mai sus se imită, folosind diferite lichide colorate sau corpi cristalini astfel :

- iperita se poate reprezenta folosind petrol ;
- difosgenul și acidul cianhidric, folosind apă simplă (incolore) ;
- clorul — care este sub formă gazoasă — folosind o sticlută goală galben-verzuie ;
- cloracetofenona, folosind sare grunjoasă puțin îngălbenită ;
- adamsita folosind sare colorată în verde.

Acestea, puse în sticlute de 20 gr. cu dop și etichetă vor fi așezate împreună cu cele care reprezintă mirosul, într-o cutie, astfel ca sticluta în care este substanța care reprezintă mirosul să fie lângă sticluta care reprezintă starea fizică.

Reprezentarea efectului iperitei asupra pielii

Se știe că iperita acționează asupra pielii și țesuturilor în trei faze :

- faza I-a, eritemul, adică arsuri sub formă de pete roșii.

Această fază se arată pe mulajul unei mâini sau picior făcut din lemn, ghips sau pământ galben, care se vopsește în culoarea pielii. Eritemul (petele roșii) se determină cu vopsea roșu deschis ;

- faza II-a vezicația (formarea de bășici pline cu lichid). Mulajul este asemănător celui din faza I-a

însă în locul eritemului (arsurii roșiatice) se face ridicături sub formă de bășici, vopsite în galben cu marginile bășicilor vopite în roșu închis ;

— faza IIIa de ulceratie (rană). Mulajul la fel cu cele din faza I-a sau II-a, însă în loc de pată roșie sau bășici se face o rană adâncă, care se vopsește în roșu închis cu pete negre și galbene.

În planșele A.L.A. se arată asemenea modele.

Materiale pentru degazare

Pachetul antichimic individual.

Pentru autodegazare se întrebuițează pachetul antichimic individual. Aceasta se poate confecționa dintr-o sticlă (de dorit plată) de 100 cm³ astupată cu dop (de preferință de cauciuc).

În sticlă se pune un amestec de apă (petrol) cu cloramină sau dicloramină care se găsesc la farmacii.

Sticlă se bagă într-o pungă de tifon, care se strânge în jurul gâtului sticlei.

Trusă pentru degazarea obiectelor mici de metal

Pentru degazarea obiectelor de metal — obiecte mici — sînt necesare două substanțe :

— o substanță de degazare propriu zisă (care este corosivă (atacă metalul).

— o substanță alcalină pentru ștergerea obiectelor după ce au fost degazate.

În afară de acestea mai este nevoie și de cîrpe de șters.

Pentru realizarea unei astfel de truse sînt necesare două sticle a câte 1 kgr. denumite : sticla nr. 1 cu degazator și sticla nr. 2 cu substanță alcalină.

În sticla nr. 1 se pune degazantul, substanță preparată cu cea arătată la pachetul antichimic indivi-

dual. Dopul acestei sticle va fi de culoare neagră. De dop se fixează o pensulă cu coada lungă, tot de culoare neagră. Acestei sticle îi corespunde o cârpă neagră de șters.

În sticla nr. 2 se pune substanța alcalină — care se obține amestecându-se în proporții egale unsoare de armă (sau altă unsoare pentru metal) cu apă. Sticla este prevăzută cu dop roșu la care se atașează o pensulă cu coada roșie. Acestei sticle îi corespunde o cârpă roșie pentru șters.

Pentru depozitare și transport, ambele sticle se pun într-o lădiță cu despărțitură, iar deasupra sticlelor se pun cârpele.

Ciurul-targă

Ciurul-targă se poate confecționa din scîndură și sită deasă, după dimensiunile și forma ce se arată în „Manualul instructorului A.L.A.-A.V.S.A.P.”.

Clorura de var

În lipsă de clorură de var se folosește praf de var. Pentru a-i da o mai mare asemănare cu clorura de var, praful de var se stropește cu apă de clor — dacă este posibil.

În afară de cele arătate mai sus se pot folosi ca materiale didactice pentru pregătire, mijloace locale care sînt la îndemînă și care sînt prevăzute în indicațiunile date la fiecare exercițiu practic din Manualul instructorului A.L.A.-A.V.S.A.P. p. II.

Anexa nr. 1

T A B E L
de materialele necesare pentru un cerc A.L.A.

Nr. crt.	Denumirea materialului	Cantitatea	Observații
1	Manualul instructorului A.L.A. din A.V.S.A.P.	2—3 buc.	Trimise de C.O.C.
2	Planșe A.L.A.	10—12 buc.	Trimise de C.O.C. sau confecționate local
3	Diafilme	3	Se folosesc prin rotație cele trimise C.O. raionale
4	Materiale pentru stingerea incendiilor	1 panoplie	1 stingător, găleată de apă, ladă cu nisip, lopeți, tîrnăcoape. (Existente la întreprindere)
5	Materiale pentru camuflajul luminilor		Hîrtie opacă, panouri din carton sau placaj (din resurse locale).
6	Măști gaze	1—2	Trimise de C.O.C.
7	Pachet antichimic individual	1	} Trimise de C.O.C. și improvizate după indicațiile din Anexa 2.
8	Pansament sanitar individual	1	
9	Targă	1	Existente la întreprindere sau improvizate

PLAN
pentru examenul practic de trecerea normelor

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
Nr. 1 Realizarea camuflajului în locuințe.	în cameră	— Stor de hîrtie; — Panou de carton întărit cu ramă de lemn; — Hîrtie opacă (toate potrivite după ferestrele camerei în care se ține examenul).	Tema X camu- flează fereastra cu storul de hîrtie. X camu- flează fereastra cu panou cu rame. T camu- flează fereastra cu hîrtie opacă. — Urmărește execuția; — Face cotarea.
Nr. 2 Camuflarea luminilor la vehicule de transport.	în teren	— Mașină; — Invelitori re- gulamentare pen- tru faruri.	Tema A camu- flează farurile ma- șinii. (Tema se dă la acei care au ur- mat cursul la cer- cul de auto-moto). — Urmărește execuția; — Face cotarea.

CONSPECT

Anexa nr. 3

„Gata pentru autoapărare împotriva agresiunilor din aer“

n e a Candidatului	Cotarea
<p>X. . . . Z. . . T. . . . execută temele date. După execuție raportează: „Norma a fost executată“.</p>	<p>— F. bine: dacă fereastra a fost bine camuflată și dacă nu pătrunde nici o rază de lumină. — Bine: dacă pătrunde o rază de lumină printr-un loc. — Satisfăcător: dacă pătrund raze de lumină prin două locuri.</p>
<p>A. . . . execută tema dată. După execuție raportează: „Norma a fost executată“.</p>	<p>— F. bine: dacă farurile au fost bine camuflate, fascicolul de lumină nu iese decât pe deschizătura regulamentară a învelitoarei. — Bine: dacă fascicolul de lumină de intensitate mică iese printr-un punct, separat de deschizătura învelitoarei. — Satisfăcător: dacă lumina de intensitate mai mare, iese prin 2 locuri separate de deschizătura învelitoarei. — Nesatisfăcătoare: când lumina iese prin mai multe locuri în afară de deschiderea învelitoarei.</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
		<ul style="list-style-type: none"> — Căruță ; — Felinar de căruță. 	D atașează felinar la căruță.
Nr. 3 și 4 Stingerea bombelor incendiare de calibru mic.	In teren Se alege unde nu este pericol de propagarea incendiului	<ul style="list-style-type: none"> — Machete de bombe incendiare din lemn la care se amorsează cirpe (șomoioage) îmbibate în petrol sau păcură ; — Sticle incendiare (sticle cu petrol și păcură) ; — 2 lopeți ; — găleată cu apă ; — nisip ; — stingător. 	<ul style="list-style-type: none"> — Machetele cu materialul pentru sursa de foc plasate în 3 locuri (o bombă pusă pe vreascuri de nuiele uscate). <p>Tema</p> <p>I stinge bomba incendiară (se arată care) prin înăbușire.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Urmărește execuția ; — Face cotarea. <p>V stinge bomba (se arată care anume) prin îndepărtare.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Urmărește execuția ; — Face cotarea.

n e a Candidatului	Cotarea
<p>D. . . . execută tema dată. După executarea normei raportează: „Norma a fost executată”.</p>	<p>— F. bine: când felinarul a fost așezat în așa fel ca lumina să se vadă numai dedesubt și este fixat. — Satisfăcător sau nesatisfăcător: după apreciere, dacă lumina iese în afară și felinarul nu este bine fixat.</p>
<p>I. . . . ia lopata: — Așteaptă 2—3 minute pînă ce bomba începe să ardă fără explozie; — Înăbușește cu nisip sau cu pămînt aruncat cu lopata; — Aruncă cu mîna apă din găleată asupra bombei acoperită cu nisip, pînă ce se stinge; Cînd focul a fost stins raportează: „Norma a fost executată”.</p> <p>V. . . . ia lopata — așteaptă 2—3' pînă ce bomba începe să ardă fără explozie; — Ridică bomba cu lopata și o aruncă într-un loc unde poate să ardă fără pericol de a incendia (în apă sau pe teren tare etc.); — Cînd bomba a fost îndepărtată, raportează: „Norma a fost executată”.</p>	<p>— F. bine: dacă norma a fost îndeplinită în 2 minute și nu a făcut nici o greșeală la regulile normei. — Bine, dacă norma a fost îndeplinită în 2—3 minute și nu a făcut nici o greșeală. — Satisfăcător: dacă norma a fost îndeplinită în 3—4 minute și a făcut 1—2 greșeli de la regulile normei. — Nesatisfăcător: dacă norma a fost îndeplinită în mai mult de 4 minute și a făcut mai mult de 2 greșeli la regulile normei.</p> <p>Aceleași cotări ca mai sus.</p>

Norme ce se tre:	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
			<p>S stinge începutul de incendiu (se arată care anume) cu stingătorul.</p> <p>— Urmărește execuția;</p> <p>— Face cotarea.</p>
Nr. 5 Construirea unui șanț de adăpostire.	In teren (unde se pot face săpături)	<p>— Țăruși;</p> <p>— Sfoară;</p> <p>— Metru (talon lemn);</p> <p>— 2 tîrnăcoape;</p> <p>— 2 lopeți;</p> <p>— 2 casmale;</p> <p>— Pari;</p> <p>— Nuiele.</p>	<p>Tema</p> <p>Echipa . . . formată din . . . (5 persoane).</p> <p>T șeful echipei.</p> <p>Se trasează și începe lucrul unui șanț de adăpostire (tema se dă pe colectiv, urmînd a fi continuată și de alte echipe).</p> <p>— Urmărește execuția;</p> <p>— Face cotarea.</p>

n e a Candidatului	Cotarea
<p>S. ia stingătorul — aşteaptă pînă ce vreascurile au început să ardă ; — Stinge incendiul cu stingătorul ; — După ce focul a fost stins raportează : „Norma a fost executată”.</p>	<p>— F. bine : dacă focul a fost stins în 1' şi nu a făcut greşeli în minuirea stingătorului. — Bine : dacă focul a fost stins în 1'—2' şi nu a făcut greşeli în minuirea stingătorului. — Satisfăcător : dacă focul a fost stins în 2'—3' şi a făcut o greşeală în minuirea stingătorului. — Nesatisfăcător : dacă focul a fost stins în mai mult de 3' şi n-a făcut mai multe greşeli în minuirea stingătorului.</p>
<p>Şeful echipei : — alege locul ; — cu ajutorul a 2 tov. trasează şanţul folosind : metrul sau talonul, sfoara şi ţăruşii ; — un tov. marchează terenul cu tîrnăcopul în lungul sforii , — 2 tov. încep săpatul scoţînd braze pe care le aşază lături ; — Cel 2 tov. care au ajutat la trasat încep săparea şanţului.</p>	<p>— F. bine : dacă s-a ales bine locul, dacă s-a făcut trasearea respectînd dimensiunile dacă se respectă regulile de lucru, prevăzute în normă. — Bine : dacă au o greşeală în dimensiunile trasării, dacă au o greşeală în timpul lucrului la regulile prevăzute în normă. — Satisfăcător : dacă au 2 greşeli în dimensiunile trasării şi 2 greşeli în lucru. — Nesatisfăcător : dacă au mai mult de 2 greşeli la dimensiunile trasării şi la regulile de lucru prevăzute în normă.</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
Nr. 6 Punerea măștii repede și sigur în cel mult 10".	In teren	— Cronometru ; — Masca în fața pieptului așezată cu cordeaua de suspensie după gît.	Tema F . . . pune masca pe figură la indicația „GAZE”. — La indicația „GAZE” dă drumul secundarului cronometrului. — Urmărește execuția ; — Când concurentul ridică mîna dreaptă în sus oprește secundarul ; — Face cotarea.
Nr. 7 Intrebuințarea unei măști defecte.	In teren	— Măști.	Tema S pune masca pe figură. Momentul 1 La masca propriu-zisă s-a produs o mică rupătură. Momentul 2 La masca propriu-zisă s-a spart un vizor.

n e a	
Candidatului	Cotarea
<p>La indicația „GAZE” :</p> <ul style="list-style-type: none"> — Oprește respirația ; — Inchide ochii ; — Ia șapca din cap ; — Apucă sistemul de fixare al măștii ; — Așază capul pe spate ; — Așază masca pe figură ; — Pășă de cordeaua de la ceafă și agrafă ; — Eșază puternic ; — Pășă șapca pe cap ; — Înșază de cutia măștii și o trece pe șoldul stâng ; — Raportează : ridicând mîna dreaptă în sus. 	<ul style="list-style-type: none"> — F. bine : Dacă masca s-a pus fără greșală în 6”. — Bine : dacă masca s-a pus în 6”—8” și nu are nici o greșală. — Satisfăcător : dacă masca s-a pus în 8”—10” și a făcut o greșală la regulile prevăzute în normă. — Nesatisfăcător : cînd a depășit 10” și are mai multe greșeli în regulile prevăzute în normă.
<p>La indicația : „Masca defectă” :</p> <p>I. . . . strînge locul rupt cu degetele sau îl astupă cu palma. După executare normei raportează ridicînd mîna liberă în sus.</p> <p>La indicația „Masca defectă” :</p> <ul style="list-style-type: none"> — Inchide ochii ; — Reține respirația ; — Scoate masca ; — Deșurubează cartușul filtrant ; — Strînge nasul cu degetele ; — Introduce racordul de la cartușul filtrant în gură ; 	<ul style="list-style-type: none"> — F. bine : dacă a respectat regulile normei și execuția s-a făcut în 2”—3”, la momentul 1 și 2. — Bine : dacă în regulile normei are 2 greșeli. — Satisfăcător : dacă în regulile normei are 3—4 greșeli — Nesatisfăcător : dacă a făcut mai mult de 4 greșeli în regulile prevăzute în normă. <p>Ca la momentul 1</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
			<p>Momentul 3 Cartușul filtrant a fost găurit. — Remedierea se face la indicarea „Masca defectă”. — Cronometrează timpul; — Urmărește execuția; — Face cotarea.</p>
Nr. 8 Protecția pielei prin folosirea mijloacelor la îndemână.	In teren	<p>— Măști; — Fulgarin, manta de piele, palton; — Pălărie (șapcă); — Șoșoni de cauciuc; — Cîrpe, hîrtie, sfoară; — Scîndurele; — Hîrtie; — Pînză de sac; — Măști; — Fular; (dacă se dispune de material origi- nal, trecerea nor-</p>	<p>Tema C trebuie să-ți faci protecția capului, mîinilor și picioarelor, contra picăturilor de sub- stanțe toxice vezi- cante, cu materiale la alegere, din cele ce se află în față. După ce a dat tema: — Urmărește execuția; Cînd candidatul a ridicat o mîină în sus, consideră nor- ma executată.</p>

n e a Candidatului	Cotarea
<p>— Respiră numai pe gură ; — După executarea normei raportează, ridicând mina liberă în sus ;</p> <p>La indicația : „Cartușul filtrant defect ; — Astupă spărtura cu ce are la îndemână : — pământ, batistă, palmă ; — După executarea normei raportează, ridicând mina liberă în sus.</p>	<p>Ca la momentul 1</p>
<p>C. . . . pune masca, alege materiale de protecție din cele ce se află în fața lui. Se echipează de exemplu cu : — fulgarinul bine închis și cu gulerul ridicat, legat cu fularul la gât peste guler ; — minecile strâns legate ; — picioarele acoperite cu hîrtie peste care se înfășoară pînă de sac ; — Pune mănușile pe mîini ; — Acoperă capul ; — Cînd a terminat echiparea ridică o mînă în sus.</p>	<p>— F. bine : dacă a ales bine materialele, dacă s-a echipat bine, avînd toate părțile corpului bine acoperite și într-un timp cît mai scurt. — Bine : dacă la echipare are două greșeli în neacoperirea bine a părților corpului și într-un timp relativ scurt. — Satisfăcător : dacă are pînă la 3 greșeli în neacoperirea bine a corpului. — Nesatisfăcător : dacă are mai mult de 3 greșeli în acoperirea bine a corpului.</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c t i u
			Comisiai
		mei se va face cu acesta).	— Controlează modul cum s-a echipat pentru protejare. — Face cotarea.
Nr. 9 Protecția la explozia bombei atomice și a substanțelor radioactive.	In teren (teren variat avind adăposturi și locuri de adăpostire)	— Măști; — Pelerină de protecție; — Ciorapi de protecție; — Mănuși de protecție; (în lipsă de acestea: — tifon (băștă) ia loc de mască; — cearceaf (pătură). (In loc de pelerină): — Cîrpe în loc de ciorapi de protecție și mănuși); — Săpun; — Apă; — Cîrpe curate; — Perie de cap; — Perie de haine; — Mături cu coadă lungă; — Lopată; — Fluier; — O placă de	Tema I la distanță de 5 km. în direcția . . . se produce o explozie atomică. La semnalul cu fluierul se produce explozia. — Dă semnalul cu fluierul. — Urmărește execuția; — Face cotarea. Tema B. . . . Te afli în adăpost. Unda de șoc a trecut. — Urmărește execuția; — Face cotarea. Tema X. . . . te afli în adăpost și trebuie să-l părăsești. — Urmărește execuția; — Face cotarea.

n e a Candidatului	Cotarea
<p>La semnalul cu fluierul :</p> <p>I. se aruncă în cel mai apropiat adăpost :</p> <p>— În lipsă de adăpost se întoarce cu spatele la direcția exploziei, închide ochii și se culcă la pământ.</p> <p>B. . . îmbracă în adăpost mijloacele de protecție antichimice (maskă, pelerină, ciorapi și mănuși de protecție).</p> <p>În lipsa acestora : tifon sau batistă la nas, cearceaful, sac, pătura în cap, mâinile și picioarele înfășurate în cîrpe.</p> <p>X. . . nu iese din adăpost decît echipat cu mijloace antichimice de protecție și nu le scoate decît în cazul că cercetarea a anunțat că terenul nu a fost infectat.</p>	<p>— F. bine : dacă nu a ezitat în alegerea adăpostirii și a folosit-o în 3" sau dacă s-a culcat bine în timp de 1".</p> <p>— Bine : dacă nu a ezitat în alegerea adăpostirii, dar a fost mai departe și au trecut 3"—4" pînă a folosit-o.</p> <p>— Satisfăcător : dacă a avut ezitări în alegerea adăpostirii și a trecut peste 5" pînă la folosirea ei.</p> <p>— Nesatisfăcător : dacă în alegerea adăpostirii a trecut mai mult de 6".</p> <p>— F. bine : dacă a ieșit din adăpost perfect echipat cu mijloacele antichimice (improvizate) și nu le scoate pînă la comunicare.</p> <p>— Bine : dacă a ieșit din adăpost cu o greeșală de echi-</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
		fier și un obiect de ciocănit ; — Stegulețe sau alte materiale pen- tru marcarea zonei infectate.	<p>Tema F. . . . In urma unui raid al avia- ției inamice, se dă alarma chimică prin ciocănituri metalice repetate (cînd începe exe- cuția normei). — Urmărește execuția ; — După echi- pare îi oferă o țî- gare și îl invită să stea jos sau să ri- dice ceva de jos. — Face cotarea.</p> <p>Tema Z. și T. . . . Te- renul marcat este infectat cu subs- tanțe radioactive. Sînteți nevoiți să treceți prin acest teren. — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p>

nea Candidatului	Cotarea
<p>La semnalul alarmă chimică: F. . . se echi-pează cu mijloacele de protecție antichimică sau improvizate.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nu se așază jos; — Nu se ridică nimic de jos; — Nu fumează; <p>Z. și T.:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Se echi-pează cu mijloace antichimice, iar în lipsă cu mijloace improvizate; — Trece repere, căutînd să nu ridice praf, nu stă jos etc.; — La ieșirea din zona marcată scutură mijloacele de protecție antichimică. — Se întoarce contra vîntului și aruncă pelerina (cearcea- 	<p>pare și nu a scos mijloacele pînă la comunicare.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nesatisfăcător: dacă are mai mult de 2 greșeli de echipare și a scos mijloacele înainte de comunicare. — F. bine: dacă s-a echipat complet și bine (toate părțile corpului au fost acoperite) și nu a făcut nici o greșeală la regulile prevăzute de normă. — Bine: dacă are o singură greșeală la echipare și nu a făcut nici o greșeală la regulile prevăzute în normă. — Satisfăcător: dacă are 2 greșeli la echipare și nu a făcut nici o greșeală la regulile de normă. — Nesatisfăcător: dacă are 3 greșeli și a făcut greșeli la regulile prevăzute de normă. — F. bine: dacă nu are nici o greșeală la regulile prevăzute de normă. — Bine: dacă are o greșeală de echipare și 1—2 greșeli la regulile prevăzute de normă. — Nesatisfăcător: dacă are 3 greșeli de echipare și 2—3 greșeli la regulile prevăzute de normă. — Nesatisfăcător: dacă are mai mult de 3 greșeli la echi-

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
			<p>Tema R. . . și S. . . ați trecut prin terenul infectat cu subs- tanțe radioactive și trebuie să faceți prelucrarea sani- tară. — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p>

n e a Candidatului	Cotarea
<p>ful) printr-o mișcare bruscă înapoi;</p> <p>— Scoate ciorapii de protecție (mijloacele improvizate);</p> <p>— Fără a scoate masca scutură cu grijă hainele (ajutându-se amândoi);</p> <p>R. . . și S. . . echipați cu mijloace de protecție antichimică;</p> <p>— Șterge cu grijă de 2—3 ori mâinile și părțile neacoperite ale corpului, cu tampoane de vată (tifon, cârpă curată) umezite în apă;</p> <p>— Scoate pelerina și ciorapii de protecție (sau cele improvizate);</p> <p>— Scoate hainele;</p> <p>— Scoate masca contra gazelor cu mănușile de protecție sau cu mâinile protejate cu cârpe;</p> <p>— Se spală de 2—3 ori cu apă și cu săpun pe părțile neacoperite ale corpului;</p> <p>— Curăță părul și murdăria de sub unghii.</p>	<p>pare și la regulile prevăzute de normă.</p> <p>— F. bine: dacă nu a avut nici o greșeală în urmarea ordinii operațiunilor și regulilor prevăzute în normă;</p> <p>— Bine: dacă nu are nici o greșeală în ordinea operațiunilor, însă are 1—2 greșeli la regulile prevăzute în normă.</p> <p>— Satisfăcător: dacă are o greșeală la ordinea operațiunilor și 1—2 greșeli la regulile prevăzute în normă.</p> <p>— Nesatisfăcător: dacă are peste 2 greșeli la ordinea operațiunilor și peste 3 greșeli la regulile prevăzute în normă.</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Com isiei
Nr. 10 cordarea primului ajutor sanitar.	In teren (acciden- tat) sau într-o curte unde este o casă cu scări.	— Pansament; — Garou (în lipsă curea sau ba- tistă); — Targă; — Pachet anti- chimic individual, — Măști; — Vată; — Tifon; — Săpun; — Apă; — Soluție bicar- bonat de sodiu 2%.	Tema G. . . tovarășul N. . . este rănit la antebrațul drept (rana se marchează cu cretă roșie). — Urmărește execuția; — Face cotarea.
			Tema D. . . . tovară- șul V. . . este ră- nit la picior (rana este marcată cu creta roșie). — Urmărește execuția; — Face cotarea.
			Tema Z. . . tov. R. . . fiind leșinat, este nevoie să i se facă respirație artifi- cială. — Urmărește execuția; — Face cotarea.

n e a Candidatului	Cotarea
<p>G. . . . aplică pansamentul pe rană.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Apasă pe artera care sîngerează; — Stringe mîna rănită cu garoul (curea sau batistă), mai sus de rană (spre inimă); — Îndoale brațul rănit al victimei. <p>D. . . . desfășoară pansamentul individual;</p> <ul style="list-style-type: none"> — Aplică pansamentul astfel ca pernțele să se așeze pe rană — Leagă fașa. 	<ul style="list-style-type: none"> — F. bine: dacă nu are nici o greșeală la regulile normei. — Bine: dacă are o greșeală la regulile normei. — Satisfăcător: dacă are două greșeli la regulile normei. — Nesatisfăcător: dacă are mai mult de 3 greșeli la regulile normei.
<p>Z. . . . așază pe R. . . . culcat pe spate.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Așază un sul de haine sub omoplați; — Îi trage limba puternic afară, capul într-o parte; — Se așază în genunchi la capul victimei; — Execută mișcări ritmice cu brațele victimei, lateral și înapoi și le așază pe pieptul victimei în partea inferioară, pe care se apasă. 	<ul style="list-style-type: none"> — F. bine: pansamentul bine desfășurat, bine aplicat; legătura cu fașa bine făcută toate în timp scurt. — Bine: executate ca mai sus într-un timp mai mare. — Satisfăcător: dacă are o greșeală în timpul operațiunilor. — Nesatisfăcător: dacă are 2 greșeli în timpul operațiunilor. <ul style="list-style-type: none"> — F. bine: dacă toate operațiunile s-au făcut în ordinea normală și fără nici o greșeală la regulile normei. — Bine: dacă toate operațiunile s-au făcut în ordinea normală și are o greșeală la regulile normei. — Satisfăcător: dacă are o greșeală în ordinea operațiunilor și două la regulile normei. — Nesatisfăcător: dacă are mai mult de două greșeli la ordinea operațiunilor și trei la regulile normei.

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
			<p>Tema O . . . și S . . . tov. P . . . este rănit și trebuie transportat pe brațe. — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p>
			<p>Tema R . . . și S . . . tov. N . . . este rănit și trebuie să fie transportat pe targă pînă la . . . — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p>
			<p>Tema D . . . tov. M . . . este infectat cu substanțe toxice vezicante pe față și pe haine. — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p>

n e a Candidatului	Cotarea
<p>O. . . și S. . . transportă pe brațe (scaunul din 4 sau 3 mîini) pe rănit.</p> <p>R. . . și S. . . așază pe rănit pe targă; — Pornește cu pas necadențat; — La urcuș victima este transportată cu capul înainte; — La coborîre victima este transportată cu picioarele înainte;</p> <p>D. . . cu masca pe figură și mănuși pe mîini, pune victimei masca contra gazelor după ce în prealabil a îndepărtat cu un tampon picăturile de substanță toxică; — Scoate victima din zona infectată;</p>	<p>— F. bine: dacă nu are nici o greșeală în facerea scaunului al ridicării și al transportului într-un timp cît mai scurt. — Bine: idem într-un timp mai lung. — Satisfăcător: dacă are o greșeală în facerea scaunului și transportul s-a făcut într-un timp foarte lung. — Nesatisfăcător: cînd scaunul nu s-a făcut bine și victima nu poate fi transportată.</p> <p>— F. bine: dacă nu s-a făcut nici o greșeală la regulile prevăzute în normă. — Bine: dacă s-a făcut o greșeală la regulile prevăzute în normă. — Satisfăcător: dacă s-a făcut două greșeli la regulile prevăzute în normă. — Nesatisfăcător: dacă s-a făcut mai mult de 3 greșeli la regulile prevăzute în normă.</p> <p>— F. bine: dacă a respectat toate regulile de securitate pentru el și pentru victimă și a făcut toate operațiunile după cum sînt prevăzute în normă. — Bine: dacă a făcut 1 greșeală la regulile de securitate și 1 la regulile normei.</p>

Norme ce se irec	Locul	Materiale	A c Ń i u
			Comisiei
			<p>Tema V. . . tov. S. . . este infectat cu substanțe toxice vezicante pe corp și haine. — Urmărește execuția; — Face cotarea.</p> <p>Tema T. . . și Z. . . tov. N. . . este vătă- mat de substanțe toxice sufocante. — Urmărește execuția; — Face cotarea.</p>

n e a Candidatului	Cotarea
<p>— Ii scoate hainele și masca; — Ii spală ochii, nasul, gura și gâtul cu soluție de bicarbonat de sodiu 2% (în lipsă cu apă curată).</p> <p>V. . . . echipat cu masca și mănuși de protecție, dezbracă pe S.</p> <p>— Tamponează cu vată uscată (sau tifon, câlți, hîrtie sugativă) picăturile de pe corp.</p> <p>— Tratează regiunea infectată cu degazator din pachetul antichimic individual. În lipsă, îl spală cu apă caldă și săpun timp de 5'10";</p> <p>T. . . . și Z. . . . cu masca pe figură, pune masca pe figura victimei apoi îl așază pe targă și îl scoate din zona gazată. După ce l-a scos în aer curat, îi scoate masca, îl desface la guler, îi deschide haina și îi desface centura;</p> <p>— Așază victima culcată și o acoperă cu o pătură (palton).</p> <p>— NU I SE FACE RESPIRAȚIE ARTIFICIALA;</p> <p>— Dacă ochii, nasul și gâtul au fost iritați îl face spălături cu soluție de bicarbonat de sodiu 2% (în lipsă cu apă).</p> <p>— Se evacuează victima culcată pe targă la spital;</p>	<p>— Nesatisfăcător: dacă a făcut 2 greșeli atât la regulile de securitate cît și la regulile normei.</p> <p>Ca la tema precedentă.</p> <p>Ca la tema precedentă.</p>

Norme ce se trec	Locul	Materiale	A c ț i u
			Comisiei
			<p>Tema M. . . și O. . . . tov. P. . . . este vătăm tămat cu substan- țe toxice iritante, lacrimogene — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p> <p>Tema B. . . și D. . . . tov. R. . . este vătăm tămat cu substanțe toxice generale. — Urmărește execuția ; — Face cotarea.</p>

n e a Candidatului	Cotarea
<p>M. . . . și O. . . cu masca pe figură pune masca pe figura victimei și o scot afară din zona gazată pe picioare; — I se spală ochii cu soluție de bicarbonat de sodiu 2% ;</p> <p>B. . . și D. . . . cu masca pe figură, scoate victima la aer curat ; adus la aer curat : — i se scoate masca ; — i se deschide haina ; — se face respirație artificială ; — se încălzește, acoperind-o cu pătura ; — Se evacuiază la spital.</p>	<p>Ca la tema de mai sus.</p> <p>Ca la tema de mai sus.</p>

PROCES-VERBAL

Anul . . . luna . . . ziua , . . .

Preşedintele O.B. Instructor A.L.A.
am constatat că s-a ținut examenul de trecerea normelor A.L.A.
la cercul cu rezultatele următoare:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Anul nașterii	Sexul	Rezultatul		Observații
				A trecut normele	N-a trecut normele	

Preşedintele O.B. — A.V.S.A.P.

Instructor,

Anexa nr. 5

CERCUL A.L.A.
Cartierul

EVIDENȚA
participării populației la lecțiile de pregătire A.L.A.—A.V.S.A.P.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Anul nașterii	Adresa Str. . . nr. .	Lecții										Observații
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1				s										
2				p										
3				a										

Responsabilul cercului

Instructor

Sanitized Copy Approved for Release 2010/05/07 : CIA-RDP80T00246A041200240001-7

Sanitized Copy Approved for Release 2010/05/07 : CIA-RDP80T00246A041200240001-7